

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กฎหมาย

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ประมวลกฎหมายอาญา

พระราชบัญญัติพนักงานอัยการ พ.ศ. 2498

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. 2503

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521

ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยที่ 1/2509 เรื่อง ระเบียบการสอบสวนคดีอาญาในจังหวัดอื่น

นอกจากจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี

ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการสอบสวนคดีอาญาบางประเภทในจังหวัดอื่น

นอกจากกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2520 (พระราชบัญญัติ 10 ฉบับ)

ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการ เปรียบเทียบและการสอบสวนคดีละเมิดเทศบัญญัติ

ข้อบังคับจังหวัด และข้อบังคับสุขาภิบาล พ.ศ. 2521

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการ เปรียบเทียบและการสอบสวนคดีละเมิดเทศบัญญัติ

ข้อบังคับจังหวัด และข้อบังคับสุขาภิบาล พ.ศ. 2522

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการสอบสวนคดีอาญาบางประเภท พ.ศ. 2521

ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. 2523 แก้ไขเพิ่มเติม

(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2523 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2523 และ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.

2525

หนังสือกระทรวงมหาดไทย ความมาก ที่ มท. 0204/ว.60 ลงวันที่ 17 มกราคม 2527

ประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี (ฉบับรวบรวมเพิ่มเติมใหม่) (เล่ม 1) (เล่ม 2)

พ.ศ. 2527

หนังสือและวารสาร

กรมอัยการ. ระบมอัยการสากล. พระนคร : 2526.

กมล ทองธรรมชาติ. แปลจาก "Our American Government" จัดทำโดยสภา
ผู้แทนราษฎรสหรัฐ และ "The Unalienable Rights" จัดทำโดย

The Younger Lawyers Committee of the Bar Association, 2521
กองการสอบสวนและนิติกรรม, กรมการปกครอง. คู่มือการสอบสวนคดีอาญาของพนักงาน
สอบสวนฝ่ายปกครอง. โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น. 2531.

กุศล พลวัน. "ระบบการดำเนินคดีอาญาโดยอัยการในประเทศไทย." อัยการนิเทศ.
ฉบับที่ 101 (พ.ศ. 2529).

_____. "ปัญหาการสอบสวนคดีอาญาในประเทศไทย." หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ.
ฉบับวันที่ 8-10 มีนาคม 2532.

โกเมน ภักดิ์ภิรมย์. "อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดในคดีอาญา." อัยการนิเทศ.
เล่ม 32. (พ.ศ. 2513).

_____. "การสอบสวนคดีอาญาในประเทศฝรั่งเศส." อัยการนิเทศ. เล่มที่ 31.
ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2512).

_____. "การฟ้องคดีอาญาในประเทศฝรั่งเศส." อัยการนิเทศ. เล่มที่ 32.
ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2513).

_____. "การแก้ไขกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเกี่ยวกับอำนาจการสอบสวน."
วารสารมหาคไทย. ฉบับที่ 14 (พ.ศ. 2519).

เข็มชัย ชูติวงศ์. คำอธิบายกฎหมายลักษณะพยาน. พระนคร : 2527.

คณิง ภาไชย. คำอธิบายกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. สำนักพิมพ์ธรรมศึกษา
แห่งเนติบัณฑิตยสภา. 2514.

_____. คำบรรยายวิชากฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเปรียบเทียบ. บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2515. (อัครสำเนา)

เจริญ ภักดีธนากุล. "บทคัดพยานนอกเล่าในกฎหมายไทย." วารสารกฎหมายจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย. ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2524).

- ชัย เสือวรรณศรี. "บทบาทของพนักงานอัยการในประเทศอังกฤษ." ปรากฏา ๗.
ห้องบรรยายกรมอัยการ. (การประชุมทางวิชาการครั้งที่ 26). พระนคร :
 20 มกราคม 2510.
- ประเทือง กীরทิบุตร. ความเป็นธรรมในการฟ้องคดีอาญา. เอกสารวิจัยส่วนบุคคลใน
 ลักษณะวิชาสังคมจิตวิทยา นักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร. (วปอ.
 ฎน 15). 2516.
- ประธาน วัฒนาพาณิชย์. แผลจาก "บทเรียนจากกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของทวีป
 ยุโรป." โดย เจน สเตแปน. วารสารนิติศาสตร์ ฉบับชกชชช. (2517-
 2519). กรกฎาคม (2519).
- ประมุข สุวรรณศรี. กฎหมายลักษณะพยาน. พิมพ์ครั้งที่ 7. พระนคร : นิติบรรณาการ
 2517.
- พงษ์ศักดิ์ พันธุลาภ. "การเมืองสหรัฐอเมริกา." แผลจาก "Politics in the
 United States," พระนคร : เมษายน 2521.
- รจิต แสงสุก. "มาตรการกลั่นกรองมูลคดีอาญา ก่อนการพิจารณาของศาล." วิทยานิพนธ์
 นิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2519.
- วิกรม เมาลานนท์. "อัยการในเมืองอังกฤษ." กฤษาน. นิตยสารกระทรวงยุติธรรม.
 2498.
- วัชรินทร์ อุกมรัตน์. "การเปลี่ยนแปลงอำนาจหน้าที่การสอบสวนคดีอาญาในจังหวัดอื่น
 นอกจากจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี." กองการสอบสวน. มีนาคม 2510.
- สมโภช ศิริสุข. "การใช้ดุลยพินิจทางกฎหมายของนายอำเภอ." วิทยานิพนธ์นิติศาสตร
 มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2525.
- สัญญา ชรรณศักดิ์ และ ประภาศน์ อวยชัย. คำอธิบายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
 อาญา. ฉบับปัจจุบันแก้ไขเพิ่มเติม. พระนคร : สำนักพิมพ์ศึกษากฎหมายแห่ง
 เนติบัณฑิตยสภา. 2518.
- สศยา อรุณาชาวี. "อำนาจของพนักงานอัยการ เกี่ยวกับการสอบสวนคดีอาญา." วิทยานิพนธ์
 นิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2520.

- สุรศักดิ์ ทวีรัตน์ตระกูล. "การชี้ตัวผู้ต้องหาและจำเลยในคดีอาญา." วิทยานิพนธ์
นิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2526.
- อุทิศ ปราณพิลากรัง. "การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพผู้ต้องหาโดยองค์การตุลาการในชั้นก่อน
การพิจารณา." วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย. 2528.
- หยุด แสงอุทัย. "ใครมีอำนาจการสอบสวน." วารสารมหาคไทย. ฉบับที่ 14.
(2519).
- อรณปริชาตกุลการ, หลวง. "หมายแนบคืน." บทบัญญัติ. เล่ม 20. (พ.ศ. 2505).
- อมร จันทร์สมบูรณ์. "อำนาจสืบสวน สอบสวน ฟ้องร้อง ในขบวนการยุติธรรมทางอาญา
ไทย." บทบัญญัติ. เล่ม 30. ตอน 4 (2516).
- อมร อินทรกำแหง. "อำนาจไต่สวนคดีของอัยการอเมริกัน." อัยการนิเทศ. เล่ม 22.
ฉบับที่ 2 (2503).
- อุทิศ แสนโกสิก. การดำเนินคดีอาญาในประเทศอังกฤษ. ทรชนคร : อักษรศาสตร์
การพิมพ์. 2500.
- _____. อัยการบ้านนอก. กรมอัยการ. ทรชนคร : 17 ตุลาคม 2503
- อุทัย ศุภนิศย์. "พนักงานสอบสวนกับศาล." บทบัญญัติ. เล่ม 30. ตอน 4 (2516).

ภาษาอังกฤษ

- J.W. Peltason. Understanding the Constitution. New York : Hoit,
Rhinehart and Winston, Inc., 1970.
- Mark Berger. Taking the Fifth. 2ed. Massachusetts : D.C. Heath
and Co., 1980.
- The Code of Criminal Procedure (Law No. 131, July 10, 1948).
- Theodor Plucknett. A Concise of the Common Law. 5th Edition
London : Butterworths. 1956.

ภาคผนวก ก.

THE CODE OF CRIMINAL PROCEDURE

(Law No.131. July 10, 1948)

(JAPAN)

BOOK 11

FIRST INSTANCE

CHAPTER I. INVESTIGATION

(Policemen and Investigation) (8)

Article 189. Any policeman shall perform his duties as prescribed in other laws, or as established by the National Public Safety Commission or the Prefecture Public Safety Commission.

2. Any policeman shall, when he considers that there exists an offense, investigate the offender and evidence.

(Special policemen)

Article 191. Any public procurator may, when deems necessary, investigate an offense himself.

2. Any secretary of the public procurator's office shall conduct an investigation under the command of a public procurator

(Cooperation relating to investigation) (8)

Article 192. Public procurators and the Prefecture Public Safety Commission and policemen shall cooperate each other with regard to an investigation.

(Direction and command of public procurator to policemen)

Article 199. A public procurator, a secretary of the public procurator's office, or a policeman may, in case it shall have reason to believe that the suspect has committed an offense, arrest him upon a warrant for arrest issued beforehand by a judge : Provided, . That as to the offenses punishable by fine for not more than five hundred yen , penal detention, or minor fine, the suspect may be arrested only when he has no fixed dwelling, or falls to comply with such appearance as stipulated in the preceding Article without justifiable reasons.

2. In case a judge deems that there exist sufficient reasons to suspect that the suspect has committed an offense, he shall issue a warrant for

arrest as mentioned in the preceding paragraph upon request of a public procurator or a police official (with regard to a police official, it shall confine to such a person ranking with police inspector or higher rank as designated by the National Public Safety Commission or the Prefecture Public Safety Commission ; hereinafter the same in this Article) : Provided, That this shall not apply in case he deems that it is evidently unnecessary to arrest.

3. A public procurator or a police official shall, in case a warrant for arrest has been requested or issued previously to the suspect with regard to the same offense in the case of requesting the warrant for arrest as mentioned in paragraph 1, inform the court of that effect.

Article 202. In case a secretary of the public procurator's office or a policeman has arrested the suspect under a warrant for arrest, the former shall forthwith take him to a public procurator and the latter, to a police official.

(Procedure taken by police official ; limitation on time for sending to public procurator)

Article 203. A police official shall, when arrested the suspect under a warrant for arrest, or received the suspect arrested under a warrant for arrest, forthwith inform him of the gist of facts constituting the offense and the right to appoint a counsel and shall give an opportunity for the explanation thereof ; and shall forthwith release him in case he believes that it is not necessary to retain him ; and shall, in case he believes that it is necessary to retain him, take such procedure as to send him to a public procurator within forty eight hours as from the time when the suspect as arrested, together with the documents and evidence.

2. In the case of the preceding paragraph, the suspect shall be asked whether or not he has a counsel, and if he has, he shall not be informed of the right to appoint a counsel

3. In case the procedure for sending is not taken within the limitation on time as mentioned in paragraph 1, the suspect shall immediately be released

(Procedure by public procurator; limitation on time of request for commitment)

Article 204. A public procurator shall, when arrested the suspect under a warrant for arrest or received the suspect (excluding the suspect sent

in accordance with the provisions of the preceding Article) arrested under a warrant for arrest, forthwith inform him of the gist of facts constituting the offense and the right to appoint a counsel and shall give an opportunity for explanation thereof; and shall forthwith release him in case he believes that it is not necessary to retain him; and shall, in case he believes that it is necessary to retain him, request a judge the commitment of the suspect within forty eight hours as from the time when the suspect was arrested: Provided. That the request for commitment is not necessary in case the public prosecution was instituted within such limitation on time.

2. If the request for commitment or the public prosecution is not made within the limitation on time as mentioned in the preceding paragraph, the suspect shall forthwith be released.

3. The provisions of paragraph 2 of the preceding Article shall apply mutatis mutandis in the case of paragraph 1

(Procedure taken by public procurator for the suspect sent from police official; limitation on time of request for commitment)

Article 210. A public procurator, a secretary of the public procurator's office, or a policeman may, when there exist sufficient reasons to suspect that the suspect has committed a crime punishable by death penalty or life imprisonment, or penal servitude or imprisonment for the maximum period of more than three years and exigency is required and the request for a warrant for arrest of a judge may not be obtained, arrest him by informing of the reasons therefor. In this case, the procedure for the request for a warrant for arrest of a judge shall be taken immediately. When a warrant for arrest is not issued, the suspect shall immediately be released.

2. The provisions of Article 200 shall apply mutatis mutandis to the warrant for arrest as mentioned in the preceding paragraph

(Emergency arrest and mutatis mutandis application)

Article 211. In the event that the suspect has been arrested in accordance with the provisions of the preceding Article, the provisions concerning such cases as the suspect has been arrested pursuant to the provisions of Article 199 shall apply mutatis mutandis.

(Flagrant offender)

Article 220. In case it is necessary at the time when a public procurator, a secretary of the public procurator's office, or a policeman

arrests the suspect in accordance with the provisions of Article 199, or arrests a flagrant offender, he may take the measures as mentioned hereunder. The same shall apply in such cases as it is necessary in the case of arresting the suspect in accordance with the provisions of Article 210.

(1) To search the suspect by entering into a dwelling or residence, building or vessel under guard ;

(2) To seize, search or inspect at the very spot of the arrest.

2. When a warrant for arrest has not been obtained in the case of the later part of the preceding paragraph, the things seized shall forthwith be returned.

3. In taking such measures as mentioned in paragraph 1 a warrant shall not be required

4. The provisions of paragraph 1 item (2) and the preceding paragraph shall apply mutatis mutandis in such cases as a secretary of the public procurator's office or a policeman executes a warrant for custody or commitment. In the event that a warrant for custody or commitment issued to the suspect is executed, the provisions of paragraph 1 item (1) shall also apply mutatis mutandis

(Retention of articles)

Article 229. In case there is an unnaturally died person, or a deadbody to be suspected of unnatural death, a public procurator of the district or local public procurator's office having the jurisdiction over the place where it is found, shall make the postmortem inspection.

2. A public procurator may cause a secretary of the public procurator's office or a police official to make such measures as mentioned in the preceding paragraph.

(Person entitled to file complaint)

Article 242. A police official shall, upon receipt of a complaint or an accusation, forthwith send the documents and evidence pertaining thereto to a public procurator

(Mutatis mutandis application)

ภาคผนวก ข.

ที่ พ.8/2506

กองบัญชาการพิเศษ

16 เมษายน 2506

เรื่อง อำนาจการสอบสวนของพนักงานปกครองชั้นผู้ใหญ่

เรียน พล.ท.อ. ประเสริฐ รุจิวงศ์ ผู้ทำการแทนอธิบดีกรมตำรวจ

บันทึกที่ 2764/06 ลงวันที่ 15 มีนาคม 2506 เรื่อง กระทรวงมหาดไทยร่าง
กฎหมายแก้ไขเพิ่มเติม ความในมาตรา 16 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
ให้พนักงานฝ่ายปกครองชั้นผู้ใหญ่ผู้ดำรงตำแหน่ง แต่ลำดับ 1-8 คือ ปลัดกระทรวง รองปลัด
กระทรวง ผู้ตรวจการกระทรวง อธิบดีกรมมหาดไทย รองอธิบดีกรมมหาดไทย ผู้อำนวยการ
ส่วนการปกครองภูมิภาค หัวหน้าแผนกในกองสอบสวน ส่วนการปกครองภูมิภาค กรมมหาดไทย
ผู้ตรวจการกรมมหาดไทย มีอำนาจการสอบสวนความผิดอาญาได้ทั่วราชอาณาจักร และว่า
คณะรัฐมนตรีลงมติรับหลักการในเรื่องที่จะให้พนักงานฝ่ายปกครองชั้นผู้ใหญ่ เหล่านี้มีอำนาจ
สอบสวนความผิดอาญาในเขตจังหวัดพระนครและธนบุรี ไปได้แล้วนั้น

ข้าพเจ้าได้พิจารณาตลอดแล้ว เห็นด้วยกับข้อเสนอของท่านที่ว่า การแก้ไขเช่นนี้
จะเป็นการขัดกับเหตุผลและเจตนารมณ์ของกฎหมาย จึงขอให้ท่านทำหนังสือในนามของอธิบดี
กรมตำรวจ เสนอไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ว่าได้นำเรื่องนี้หารือข้าพเจ้าใน
ฐานะผู้รักษาการอธิบดีกรมตำรวจและนายกรัฐมนตรีแล้ว และข้าพเจ้าได้สั่งการมายังท่าน
ให้เสนอกระทรวงมหาดไทยทราบ ดังนี้

ก. ในด้านการปกครอง การที่อำนาจการสอบสวนอยู่ในความรับผิดชอบของ
ตำรวจแต่ฝ่ายเดียวนั้น เป็นเรื่องเหมาะสมกับกาลสมัยและการปฏิบัติแล้ว ปัจจุบันนี้ประเทศ
อยู่ในยุคของการปฏิวัติและพัฒนา ฝ่ายปกครองมีภารกิจที่จะพัฒนาประเทศชาติและชุมชนอยู่
มากมายแล้ว จึงควรจะได้กระทำเท่าที่ควร เพื่อให้ตำรวจกับฝ่ายพลเรือนได้แบ่งแยก
หน้าที่กันรับผิดชอบราชการแต่ละประเภท ไม่ซ้อนกันหรือก้าวท้าวซึ่งกันและกัน อันจะนำมา

ซึ่งการแก่งแย่งกัน หนึ่ง ทำรวจนครบาลได้เป็นผู้สอบสวนฝ่ายเดียวมาเป็นเวลาหลายยุคหลายสมัยแล้ว และกับปฏิบัติโดยเรียบร้อยตลอดมา การที่จะให้บุคคลภายนอกซึ่งไม่ใช่ตำรวจ เข้ามามีอำนาจสอบสวนอีก จะเป็นการถอยหลังเข้าคลอง น่าจะมุ่งหมายในทางอำนาจมากกว่าที่จะหวังผลอันเป็นจุดหมายปลายทาง ตรงกันข้ามมีแต่เราควรพยายามทำให้งานสอบสวนในส่วนภูมิภาคซึ่งเวลานี้ยังอยู่ในระหว่างหัวเลี้ยวหัวต่ออยู่นั้น ให้ตำรวจตระเวนชายแดนเป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมด อย่างตำรวจนครบาลจึงจะถูกทอดทิ้งนโยบายพัฒนาการของประเทศ เพราะงานในท้องที่ฝ่ายหรือตัวผู้รับผิดชอบโดยตรงอยู่แล้ว งานนั้นก็มักจะเรียบร้อย หรือค้นหาตัวผู้รับผิดชอบได้ง่าย งานในท้องที่ควบคุมกันหลายฝ่ายและมากเกินไปก่อให้เกิดความเกี่ยงงอน โยนความผิดกัน ในที่สุดเมื่อมีความบกพร่องเกิดขึ้นก็ไม่รู้ว่าเอาความผิดกับผู้ใดคงปรากฏมาแล้ว

ในส่วนข้อที่เกิดความวิตกว่า ตำรวจ เป็นผู้สอบสวนมักจะมีแค่บทร้องนั้น ประวัติศาสตร์ก็ชี้ให้เห็นแล้วว่า การสอบสวนจะอยู่กับใครก็ตาม ก็เป็นการอยู่กับมนุษย์ปุถุชนอันอาจเกิดข้อบกพร่องขึ้นได้ทั้งสิ้น การแก้ไขในเรื่องนี้จึงไม่ใช่เปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้ามาทำหรือเบงอำนาจไปทำซึ่งเคยปฏิบัติมาแล้ว และไม่เคยเกิดผลดี แต่จะต้องแก้ไขให้เป็นไปในรูปของการควบคุมในทางปกครอง (Administrative Control) จึงจะถูก กล่าวคือ แทนที่พนักงานฝ่ายปกครองชั้นผู้ใหญ่จะเข้าไปปฏิบัติหน้าที่เป็นพนักงานสอบสวนเสียเอง กลับควรใช้อำนาจควบคุมในทางปกครอง ซึ่งมีหลักการอยู่แล้วนี้ดำเนินการไปอย่างใดผลดี เช่น

1. อำนาจการคัดเลือก บรรจุ และแต่งตั้งบุคคลเจ้าหน้าที่ตามลักษณะแห่งพื้นความรู้และความสามารถ การพิจารณาความชอบ การเลื่อนขั้นเงินเดือน ซึ่งวางอำนาจไว้เป็นลำดับขั้นต่าง ๆ กัน
2. เมื่อมีการบกพร่องหรือทำให้เกิดความเสียหาย ก็ใช้อำนาจสืบเปลี่ยนโยกย้ายพิจารณาความผิด รวมทั้งการถอดถอน หรือให้ออกจากราชการไป
3. จัดให้มีการควบคุมโดยส่งบุคคลหรือคณะบุคคลไปตรวจสอบการปฏิบัติงานและข้อบกพร่อง เพื่อแก้ไขให้ที่อยู่เสมอและประเมิณผลงาน

4. จัดให้มีระบบการ เสนอผลงานและการปฏิบัติกรรายงานให้เป็นระเบียบ ถูกต้องสม่ำเสมอ ไม่ขาดตอนเพื่อทราบทุกระยะ

5. ใช้อำนาจควบคุมทางการเงินและจัดระบบการเงินให้ถูกต้องมีระเบียบ เพื่อให้งานใกล้ชิดควบคู่กันไปกับการใช้จ่าย

อำนาจเหล่านี้ ผู้บังคับบัญชาหรือฝ่ายปกครองมีอำนาจใช้เหนือพนักงานสอบสวนได้ โดยเหตุนี้ ทางออกที่ดีของกระทรวงมหาดไทยในการปรับปรุงการสอบสวน จึงควรจะเป็นการปรับปรุงตัวบุคคลเจ้าหน้าที่ของกรมตำรวจที่ทำงานในหน้าที่สอบสวนให้ดีขึ้น ด้วยการกำจัดคนทุจริตและหย่อนความสามารถให้พ้นออกไปจากวงราชการ โดยกระทำให้เคร่งครัด เห็นจริงและยุติธรรม จึงจะเป็นการเหมาะสม

อนึ่ง ตำแหน่งการบังคับบัญชาต่าง ๆ ที่มีอยู่มีลำดับลดหลั่นกันลงไปเป็นอันมาก ทางด้านตัวกฎหมายและข้อบังคับมีการควบคุมทางวินัย ความประพฤติ และการปฏิบัติในการสอบสวนอยู่ครบครัน ให้อำนาจผู้บังคับบัญชาควบคุมพนักงานสอบสวนที่ประพฤติมิชอบในทางปกครองได้ทุกโอกาส ทำให้เห็นได้ว่าขอบเขตของใคร ๆ อันที่จะเกิดขึ้นตามวิสัยในขณะทำการสอบสวนคดีอาญาอยู่ในความรับผิดชอบของตำรวจแต่ฝ่ายเดียวนั้น ย่อมเป็นสิ่งที่พึงแก้ไขปรับปรุงและควบคุมโดยวิธีการควบคุมทางปกครองทั้งสิ้น พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองชั้นผู้ใหญ่ ซึ่งมีอำนาจทางควบคุมอยู่แล้ว ย่อมใช้อำนาจนั้นควบคุมให้เกิดผลดีแก่การสอบสวน โดยไม่ต้องเข้ามาเป็นตัวพนักงานสอบสวนเสียเอง ซึ่งเป็นเพียงอำนาจของฝ่ายปฏิบัติการเท่านั้น

ข. ในด้านวิชาการ

เรื่องการสืบสวนสอบสวนนี้ เราได้ไต่ถามกันมาหลายยุคหลายสมัยแล้ว นับแต่การใช้วิธีแก้แค้นจนถึงการทรมานเพื่อพิสูจน์ความบริสุทธิ์ ระบบการให้ราษฎรทุกคนทำหน้าที่ตำรวจ ประเทศไทยก็เคยมีกฎหมายโจร 3 เส้น 5 เส้น เมื่อผู้ร้ายเกิดขึ้นทุกคนในหมู่บ้าน ต้องช่วยกันจับกุมและรับผิดชอบ มีระบบการตัดสินกลางแปลง จนถึงยุคแห่งการไต่ระบบคนหาความจริง (Inquisitorial) และระบบกล่าวหา (Accusatorial) และ

ประเทศของเราได้ใช้ระบบกล่าวหาตลอดมาจนบัดนี้ อันเป็นยุคที่ถือว่าการทำงานเป็นวิชาชีพ
 แขนงหนึ่ง (Profession) ซึ่งต้องการบุคคลที่กระทำหน้าที่โดยความชำนาญเฉพาะอย่าง
 เพราะเกี่ยวกับการใช้เทคนิคพิเศษในการปฏิบัติ เพื่อให้ประสิทธิผลในการทำงาน ทั้งนี้ เป็นผล
 จากหลักการแบ่งงานในทางวิชาการ ซึ่งเป็นวิธีที่เกี่ยวเท่ากันที่จะชักความยุ่งยากแก่งแย่ง
 เพราะความชำนาญของบุคคลแต่ละคน และการร่วมมือกันภายในกลุ่มเจ้าหน้าที่ประเภท
 เดียวกันเท่านั้น ที่จะก่อให้เกิดผลในการปฏิบัติอย่างเต็มที่ และก่อให้เกิดความก้าวหน้าใน
 วิชาชีพ และการขยายตัวของวิชาการตำรวจ อันมีเป็นการบริหารงานเฉพาะอย่าง
 (Specific Management) ประเภทหนึ่ง

อันพนักงานฝ่ายปกครองชั้นผู้ใหญ่ นั้น จักว่าอยู่ในฐานะเป็นผู้รอบรู้ ผู้ประกอบด้วย
 สติปัญญาความสามารถและประสบการณ์นานาชนิด เหมาะสำหรับดำรงตำแหน่งสูงและวาง
 ใจสำหรับอำนวยความสะดวกประสานงานให้เกิดความสะดวก รวดเร็วในการทำงานแก่ฝ่ายปฏิบัติงาน
 อย่างยิ่ง ส่วนพนักงานสอบสวนเองนั้น โดยที่การสืบสวนและสอบสวนเป็นกระบวนการ
 (Process) อันเกี่ยวกับ ตัวพนักงานสอบสวนจึงได้ชื่อว่า เป็นเจ้าหน้าที่ผู้ชำนาญเฉพาะ
 อย่าง ซึ่งต้องอาศัยผลทางปฏิบัติและความชำนาญในหน้าที่นั้น ๆ เป็นอย่างมาก แต่ที่เราได้
 มีการพูดเดียวกันในเรื่องนี้มามาก ไม่เป็นที่ยุติสักใดก็เพราะแรงผลักดันของความเคยชิน
 ของวัฒนธรรมและจารีตประเพณี รวมทั้งประสบการณ์ ทำให้เรายังเชื่อมั่นในวิธีการในอดีต
 ว่ายังควรใช้ได้อยู่

แต่ในปัจจุบันนี้ เทคนิคในการสืบสวนสอบสวนนั้น จะใช้เทคนิคแบบเก่า (Old-
 Fashioned) ไม่ได้เสียแล้ว เขาใช้วิทยาศาสตร์ (Scientific) นอกจากนั้นยังต้อง
 ปฏิบัติการให้เป็นระบบต่อเนื่องกันไม่ขาดตอนด้วย (Systematic) เพราะบ้านเมืองไม่
 เหมือนแต่ก่อน เหตุนี้ประเทศต่าง ๆ เช่น ประเทศฝรั่งเศส จึงใช้วิธีการควบคุมทางการ
 ปกครองอย่างเคร่งครัด ในประเทศอังกฤษยังมีคณะกรรมการควบคุมตำรวจและมีการใช้
 ระบบเจรจาจากกระทรวงมหาดไทยอีกด้วย ส่วนในสหรัฐนั้นโดยที่ประชาชนเป็นผู้สร้าง
 เมืองของตนเองด้วยการอพยพไปตั้งรกรากอยู่ ซึ่งต่างเมืองก็นำเอาระบบทั้งของอังกฤษ
 ฝรั่งเศส ซึ่งเป็นเมืองแม่ไปใช้สุดแต่ประชาชนในท้องถิ่นนั้นจะอพยพมาจากประเทศใด มี
 จำนวนมากกว่ากัน

จากตัวอย่างในประเทศไทยอำนาจดังกล่าวแล้วนี้ เราตั้งอนุมานไต่ความนา ประเทศ เขานิยามไว้วิธีเพิ่มอำนาจในการควบคุมในทางปกครองทั้งสิ้น แต่หาได้หมายความว่าฝ่ายควบคุมจะเข้าไปปฏิบัติเสียเองไม่ การเปลี่ยนแปลงทางสังคมในโลกปัจจุบันนี้แต่ละวันจะเพิ่มความขยายตัวและเพิ่มความสับสนอลหม่านทางเทคนิคและวิชาการยิ่งขึ้นไม่หยุดยั้ง การแทรกแซงในทางปฏิบัติจึงไม่เป็นทางก่อให้เกิดผลดีแก่ประการใด กลับจะทำให้เกิดการบิดความรับผิดชอบลาช้า และทำให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายอำนาจการแสวงการมีอำนาจมากกว่าความปรารถนาที่จะได้เห็นการปฏิบัติบรรลุจุดหมายปลายทาง

ข้อที่มีผู้เข้าใจว่า ทำตรวจสอบสวนฝ่ายเดียว ทำให้ผู้เกี่ยวข้องไม่ได้รับความยุติธรรม และตำรวจมักจะใช้อำนาจนั้น ข้างเจ้าเห็นว่าเป็นอุปทานมากกว่า เป็นการคุ้มครองประชาชนซึ่งในยุคนี้มีส่วนมีเสี่ยงในการปกครอง เขาเห็นว่าเขามีสิทธิเรียกร้องในสิ่งที่ชอบที่ควรจากรัฐบาล รัฐบาลในยุคนี้จึงได้ชื่อว่า เป็นรัฐบริการ Service States คือคอยรับรู้อะไรและสนองความต้องการของประชาชนทุกเมื่อ เมื่อใดเขาไม่ได้รับความยุติธรรม เขายอมร้องทุกข์ขึ้นมาได้ จึงแสดงให้เห็นว่าการ เป็นข้าราชการในยุคนี้ จะมีวาทะหนักใจอำนาจหน้าที่ตามอำเภอใจอย่างสมัยก่อนมิได้ สิ่งเหล่านี้จึงเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่าแม้การสอบสวนจะอยู่กับตำรวจมิได้หมายความว่า ตำรวจจะกระทำการใด ๆ ได้ตามอำเภอใจ ตำรวจต้องปฏิบัติอยู่ในขอบเขตของข้อบังคับควบคุมกฎหมายและวินัย ตำรวจคนใดปฏิบัติผิดหลักสากลความยุติธรรมก็จะต้องได้รับผลตอบแทนตามควรแก่โทษานุโทษ เช่นเดียวกัน

ข้าพเจ้าหวังว่า ท่านจะได้เข้าใจในเหตุผลและนโยบายของข้าพเจ้าในฐานะหัวหน้ารัฐบาล กล่าวอย่างสั้น ๆ ง่าย ๆ ก็คือ

1. อำนาจการสอบสวนของพนักงานฝ่ายปกครองชั้นผู้ใหญ่ที่จะแก้ไขกฎหมายนั้น ข้าพเจ้าเห็นควรระงับ ไม่ว่าจะเป็นอำนาจหัวหน้าราชอาณาจักร หรือเฉพาะพระนคร-ชนบุรีก็ตาม
2. ในเขตตำรวจนครบาล ให้อำนาจการสอบสวนคงอยู่ในอำนาจของตำรวจนครบาลแต่ฝ่ายเดียว

สำหรับตำรวจภูธร ซึ่งขณะนี้การสอบสวนยังร่วมกันอยู่กับฝ่ายปกครอง ขอให้พยายามเร่งรักษาทางให้ตำรวจภูธรมีอำนาจสอบสวนแต่ฝ่ายเดียวให้เร็วที่สุดที่จะเร็วได้ และขอให้ท่านทำความเข้าใจกับกระทรวงมหาดไทย เพื่อระงับการแก้ไขกฎหมายดังกล่าวเสียด้วย เพราะในขณะนี้รัฐบาลได้ตั้งกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาอยู่แล้ว การประชุมพิจารณากำลังดำเนินอยู่ตลอดมาโดยรีบเร่ง จึงเป็นการสมควรที่จะรอฟังผลการปรับปรุงของกรรมการคณะนี้ และหันมาใช้วิธีกระชับการควบคุมทางปกครอง (Administrative Control) ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งปรับปรุงการบริหารตัวบุคคลเจ้าหน้าที่โดยจัดให้ได้รับการฝึกฝนอบรมอย่างถึงขนาดให้มีความสมบัตินสูงและมีจิตใจสะอาดเป็นธรรม เขามาตรฐานการเป็นพนักงานสอบสวน และใช้วิธีจัดกำลังให้เพียงพอแก่สภาพงานและท้องที่ ข้าพเจ้ามีความปัญหาและอุปสรรคทาง ๆ ที่เรากำลังประสบอยู่คงจะบรรเทาเบาบางและหมดสิ้นไปอย่างแน่นอน

เมื่อท่านได้จัดการไปแล้วประการใด ขอให้เสนอผลให้ข้าพเจ้าทราบด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

และผู้อำนวยการในตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจ

ภาคผนวก ก.

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย

ที่ 735/2523

เรื่อง มอขหมายการให้ความเห็นชอบในการจับกุมหรือออกหมายจับบุคคล

เพื่อให้การให้ความเห็นชอบในการจับกุมหรือออกหมายจับบุคคลตามข้อบังคับ
กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. 2523 ดำเนินไปโดยเรียบร้อย
สะควก รวดเร็ว อาศัยอำนาจตามความใน 1.1, 1.2 และ 1.4 ก. ของข้อบังคับ
กระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2523 ซึ่งแก้ไข
เพิ่มเติมโดย 1 ของข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา (ฉบับ
ที่ 3) พ.ศ. 2523 ปลัดกระทรวงมหาดไทยจึงมอบหมายให้บุคคลดังต่อไปนี้ เป็นผู้พิจารณา
ให้ความเห็นชอบในการจับกุมหรือออกหมายจับบุคคล คือ

1. รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
2. ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย
3. อัยการพิเศษฝ่ายคดี กรมอัยการ
4. ผู้ช่วยอัยการพิเศษฝ่ายคดี กรมอัยการ
5. อัยการพิเศษประจำกรม กรมอัยการ
6. พนักงานอัยการประจำศาลจังหวัดเชียงใหม่

โดยให้ผู้ที่ได้รับมอบหมายพิจารณาให้ความเห็นชอบในการจับกุมหรือการออกหมาย
จับแทนปลัดกระทรวงมหาดไทยในทุกคดี เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้ ปลัดกระทรวงมหาดไทยจะ
เป็นผู้พิจารณาเอง คือ

1. การจับหรือออกหมายจับบุคคลตาม 1.1 ของข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2523 เฉพาะข้าราชการการเมือง
และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

2. การจับหรือออกหมายจับบุคคลตาม 1.2 ของข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการดำเนินการคดีอาญา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2523 เฉพาะข้าราชการประจำซึ่ง มีตำแหน่งตั้งแค่อธิบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือผู้ว่าราชการจังหวัด

3. การจับหรือออกหมายจับบุคคลตาม 1.4 ก. ของข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการดำเนินการคดีอาญา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2523 เฉพาะคดีความผิดเกี่ยวกับ ความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร และความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดเป็นคอมมิวนิสต์

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม 2523 เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 12 ธันวาคม 2523

(ลงชื่อ) คำรง สุนทรสารทูล
(นายคำรง สุนทรสารทูล)
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

ภาคผนวก ง.

(สำเนา)

ความมาก

ที่ มท. 0204/ว.60

กระทรวงมหาดไทย

ถนนรัชฎางค์ กท. 10200

17 มกราคม 2527

เรื่อง การแก้ไขกฎหมายการบุกรุกทำลายป่าไม้และทรัพยากรของชาติ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

ด้วยปรากฏว่าป่าไม้รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติอื่น อันได้แก่ แร่ธาตุ เป็นต้น ได้ถูกบุกรุกทำลายมาเป็นเวลานานแล้ว แมว่าทางราชการจะได้มีการป้องกันและปราบปราม อย่างไรก็ตาม การทำลายทรัพยากรของชาติดังกล่าวก็ยังคงมีอยู่ ทั้งนี้ เนื่องจากผู้กระทำความผิดในเรื่องที่เกี่ยวกับป่าไม้และทรัพยากรของชาติดังกล่าว มักเป็นพวกนายทุนซึ่งมีทั้งเงินและพวกพ้องมาก รวมทั้งในบางครั้งมีข้าราชการร่วมด้วย จึงยังผลให้มีการให้ความช่วยเหลือจนผู้ต้องหาได้รัโทษเบา หรือบางครั้งไม่สามารถลงโทษผู้ต้องหาได้อย่างจริงจัง เป็นเหตุให้ผู้กระทำความผิดไม่เข็ดหลาบและกระทำความผิดอีก นอกจากนี้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องในการจับกุมปราบปราม โดยเฉพาะในการสอบสวนจะโดยเจตนาหรือไม่ก็ตาม ปรากฏว่าส่วนวนคดีมักจะหลักฐานอ่อนไม่พอฟ้องหรือขาดพยานหลักฐานในการดำเนินคดี ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะหาหลักฐานไต่ถาม หรือทำสำนวนคดีไม่รัดกุม

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้มาตรการในการป้องกันการตัดไม้ทำลายป่าและทรัพยากรของชาติอื่น ๆ ได้เป็นไปโดยรัดกุมยิ่งขึ้น จึงให้ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ และปลัดอำเภอเป็นผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ ใช้อำนาจตามความที่กำหนดไว้ในข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. 2523 และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. 2525 ในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุม การสอบสวน โดยเรียกสำนวนการสอบสวนมาตรวจพิจารณาและสั่งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามความเห็นสมควรหรือสั่งเปลี่ยนแปลงพนักงานสอบสวนหรือให้ฝ่าย

ปกครองเข้าร่วมสอบสวน รวมทั้งการสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว ในคดีที่เกี่ยวข้อง
กับป่าไม้และทรัพยากรของชาติอื่น ๆ เป็นกรณีพิเศษอย่างเคร่งครัด

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) พลเอก สิทธิ จิรโรจน์

(สิทธิ จิรโรจน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

สำนักงานปลัดกระทรวง

กองตรวจและรายงาน โทร. 2211133

ภาคผนวก จ.

ข้อบังคับที่ 1/2509

เรื่อง ระเบียบการสอบสวนคดีอาญาในจังหวัดอื่นนอกจาก
จังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี

โดยที่เป็นการสมควรจัดระเบียบการสอบสวนคดีอาญาให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น
ความเป็นอยู่ของประชาชนและหลักการปกครองในส่วนภูมิภาค และเพื่อที่จะให้ผู้ว่าราชการ
จังหวัดและนายอำเภอ ซึ่งเป็นหัวหน้าปกครองบังคับบัญชาข้าราชการในเขตจังหวัดและอำเภอ
ได้มาร่วมกันรับผิดชอบ การป้องกันการกระทำผิดอาญา การปราบปรามและการสอบสวน
คดีอาญา ซึ่งจะเป็นผลนำมาซึ่งความสงบเรียบร้อยและความผาสุกของประชาชน

ฉะนั้น จึงกำหนดระเบียบการสอบสวนคดีอาญาในจังหวัดอื่นนอกจากจังหวัดพระนคร
และจังหวัดธนบุรี ปฏิบัติดังต่อไปนี้

ข้อ 1. หัวหน้าพนักงานสอบสวนและพนักงานสอบสวน *

2.1 ให้สารวัตรใหญ่หรือสารวัตรสถานีตำรวจภูธรอำเภอ สารวัตรหรือ
หัวหน้าสถานีตำรวจภูธรกิ่งอำเภอ สารวัตรสถานีตำรวจภูธรตำบล หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง
หรือผู้รักษาราชการแทนที่มียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไป เป็น
หัวหน้าพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 18 วรรคท้าย
และมาตรา 140 ในเขตอำนาจของสถานีตำรวจภูธรนั้นกับให้นายตำรวจที่ประจำสถานีตำรวจ
ภูธรดังกล่าว ที่มียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไป เป็นพนักงานสอบสวน

2.2 ให้ผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัด หรือผู้รักษาการในตำแหน่งหรือ
ผู้รักษาราชการแทน เป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ

* ความเพิ่มเติมยกเลิกโดยข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการ
ดำเนินคดีอาญา พ.ศ. 2523 ข้อ 2 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2525 และให้ใช้
ความใหม่แทน คั้งที่พิมพ์ไว้

อาญา มาตรา 18 วรรคท้าย และมาตรา 140 ในเขตอำนาจของกองกำกับการตำรวจภูธร จังหวัด กับใ้หมายตำรวจที่มิใช่ตั้งแ้รอยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไปในสังกัด กองกำกับการตำรวจภูธรจังหวัดเป็นพนักงานสอบสวน จะใ้ผู้ใ้มีอำนาจหน้าที่เป็นผู้ทำการสอบสวนเรื่องใด ใ้ผู้ใ้มีอำนาจหน้าที่เป็นผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทน เป็นผู้พิจารณาสั่ง

2.3 ใ้ผู้บังคับการตำรวจภูธร หรือผู้รักษาการในตำแหน่งหรือผู้รักษาราชการแทน เป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 18 วรรคท้าย และมาตรา 140 ในเขตอำนาจของกองบังคับการตำรวจภูธร กับใ้หมายตำรวจที่มิใช่ตั้งแ้รอยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ในสังกัดกองบังคับการตำรวจภูธร เป็นพนักงานสอบสวน จะใ้ผู้ใ้มีอำนาจหน้าที่เป็นผู้ทำการสอบสวนเรื่องใด ใ้ผู้บังคับการตำรวจภูธร หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทน เป็นผู้พิจารณาสั่ง

2.4 ใ้ผู้บัญชาการตำรวจภูธร หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทน เป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 18 วรรคท้าย และมาตรา 140 ในเขตอำนาจของกองบัญชาการตำรวจภูธร กับใ้หมายตำรวจที่สังกัดในกองบัญชาการตำรวจภูธร ซึ่งมิใช่ตั้งแ้รอยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไปเป็นพนักงานสอบสวน จะใ้ผู้ใ้มีอำนาจหน้าที่เป็นผู้ทำการสอบสวนเรื่องใด ใ้ผู้บัญชาการตำรวจภูธร หรือผู้รักษาการในตำแหน่งหรือผู้รักษาราชการแทนเป็นผู้พิจารณาสั่ง

2.5 ใ้อธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทนเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนทั่วราชอาณาจักร และมีอำนาจสั่งการ เกี่ยวกับคดีใ้ทุกกรณี

ข้อ 2. สถานที่ทำการสอบสวน*

* ความใ้ในข้อนี้ถูกยกเลิกโดยข้บังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าคว้ระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. 2523 ข้อ 3 และใ้ใ้ความใ้ใหม่แทน ค้ทั้งที่มิท้ไว้

ให้ใช้สถานีตำรวจเป็นที่ทำการสอบสวน เว้นแต่มีเหตุอันสมควรจะไปทำการสอบสวนในที่ใดก็ได้

ข้อ 3. การประสานงานระหว่างพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ กับพนักงานสอบสวนอื่น *

4.1 ในกรณีที่อยู่กำกับการตำรวจภูธรจังหวัด หรือผู้บังคับการตำรวจภูธรเห็นสมควรจะให้พนักงานสอบสวนในสังกัดไปดำเนินการสอบสวนคดีอาญาเรื่องใด ท้องที่ใด ภายในเขตรับผิดชอบ โดยให้พนักงานสอบสวนนั้นเป็นผู้ดำเนินการสอบสวนแต่ฝ่ายเดียว หรือร่วมกับพนักงานสอบสวนในเขตท้องที่ ก็ได้ให้มีหนังสือแจ้งให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนในเขตท้องที่ทราบ พร้อมกับระบุอำนาจและหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายไป เว้นแต่เป็นเรื่องลับซึ่งต้องสอบสวนเป็นพิเศษ หรือในกรณีที่อยู่กำกับการตำรวจภูธรจังหวัด หรือผู้บังคับการตำรวจภูธร หรือผู้บัญชาการตำรวจภูธร ออกไปทำการสอบสวนด้วยตนเอง จะไม่แจ้งให้ทราบก็ได้

4.2 ในกรณีที่พนักงานสอบสวนต่างหน่วยสอบสวนร่วมกัน ให้ผู้มีอาวุโสเป็นผู้รับผิดชอบในการสอบสวนนั้น

4.3 เมื่อมีเหตุสำคัญหรือกรณีจำเป็น สมควรให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองทำการสอบสวน หรือร่วมในการสอบสวน หรือร่วมในการสอบสวนคดีอาญาในท้องที่ใด ก็ได้ที่อยู่กำกับการตำรวจภูธรจังหวัด หรือผู้รักษาราชการแทน เสนอเหตุผลต่อผู้รักษาราชการจังหวัด เพื่อสั่งการ

4.4 ในกรณีที่ผู้รักษาราชการจังหวัดหรือนายอำเภอได้ประสบเหตุความผิดอาญา ซึ่งควรจะกระทำการจับกุมได้ ก็ได้ให้ผู้รักษาราชการจังหวัดหรือนายอำเภอทำการจับกุม แต่ถ้ามองอาจจับกุมได้ทันทีก็สั่งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าพนักงานผู้อำนาจหน้าที่ทำการจับกุมและเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนดำเนินคดี ให้ผู้รักษาราชการจังหวัดหรือนายอำเภอทำการ

* ความเพิ่มในข้อนี้ถูกยกเลิกโดยข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. 2523 ข้อ 4 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

ตำรวจขึ้นไป เห็นว่ามีเหตุอันสมควรและสั่งการไว้เป็นการเฉพาะ ให้กรมตำรวจกำหนด
ตัวบุคคลผู้มีอำนาจสั่งปล่อยชั่วคราวและให้ส่งคำร้องปล่อยชั่วคราวโดยเร็วที่สุด

5.3 ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งปล่อยชั่วคราวพิจารณาแล้ว เห็นควรไม่อนุญาต
ให้ปล่อยชั่วคราว ให้รีบเสนอคำร้องขอความช่วยเหลือ เห็นต่อผู้บังคับบัญชาหน่วยเหนือเพื่อ
พิจารณาส่งตามอำนาจหน้าที่ แล้วแจ้งความเห็นให้ผู้ยื่นคำร้องทราบภายในกำหนดเวลาที่สืบ
ชั่วโมง นับแต่เวลาที่มีการยื่นคำร้อง

ทั้งนี้ ให้กรมตำรวจวางระเบียบปฏิบัติเป็นการภายในเกี่ยวกับการเสนอ และ
ส่งคำร้องของผู้บังคับบัญชาหน่วยเหนือ

ข้อ 5. การกันผู้ต้องหาเป็นพยาน

คดีที่มีเหตุพิเศษหรือลักษณะลึกลับซับซ้อนหรือร้ายแรง ซึ่งพนักงานสอบสวนได้พยายาม
ทุกทางแล้ว ก็ไม่ทำให้ได้หลักฐานในคดีนั้นอีก ผู้สอบสวนอาจพิจารณากับผู้ต้องหาคนใดคนหนึ่ง
ที่เห็นว่าไม่ใช่ตัวการสำคัญ แต่เป็นผู้เห็นในคดีพอที่จะให้การ เป็นพยาน เบิกความชั้นศาลได้
โดยให้ขังเหตุผลแห่งความจำเป็นเสนอขอหัวหน้าพนักงานสอบสวนท้องที่เป็นผู้สั่ง เว้นแต่
คดีที่มีลักษณะเป็นเหตุออกจากรั้ว หรือเหตุที่ทรงรายงานความขอมบังคับกระทรวงมหาดไทย
ที่ 1/2498 แก้ไขเพิ่มเติมตามขอมบังคับกระทรวงมหาดไทยที่ 6/2502 ให้เสนอผู้กำกับ
การตำรวจจังหวัดเป็นผู้สั่ง ถ้าเป็นความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร และ
ความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดอันเป็นคอมมิวนิสต์ให้เสนอกรมตำรวจเป็นผู้พิจารณาสั่ง

ข้อ 6. การรวบรวมสำนวนการสอบสวนและทำความเห็น

(1) เมื่อพนักงานสอบสวนเห็นว่า การสอบสวนเสร็จแล้ว ให้รวบรวม
บันทึกและเอกสารต่าง ๆ ในการสอบสวนเข้าสำนวนและทำความเห็นของตนเสนอหัวหน้า
พนักงานสอบสวนโดยมิชักช้า และให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนเป็นผู้จัดการตามมาตรา 140
แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือตามมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้ง
ศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. 2499 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ 2) พ.ศ.
2503 แล้วแต่กรณี

(2) ในกรณีซึ่งได้มีการระบุอำนาจและหน้าที่ให้พนักงานสอบสวนอื่นดำเนินการสอบสวนคดีเรื่องใดแต่ฝ่ายเดียวตามข้อบังคับนี้ ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 18 วรรคท้าย เป็นผู้จัดการตามมาตรา 140 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือตามมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. 2499 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2503 และให้ส่งสำนวนการสอบสวนให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนในเขตท้องที่แล้วแต่กรณีลงสารบบคดีอาญาแล้วส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการหรือผู้ว่าคดีโคมิชชัน

ข้อ 7. อำนาจทำความเห็นคดี*

9.1 คดีที่มีความเห็นสมควรฟ้อง

9.1.1 สารวัตรใหญ่หรือสารวัตรสถานีตำรวจภูธรอำเภอ สารวัตรหรือหัวหน้าสถานีตำรวจภูธรกิ่งอำเภอ สารวัตรสถานีตำรวจภูธรตำบล หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทนมีอำนาจทำความเห็นในคดีที่มีโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่คดีที่ระบุไว้ตาม 9.1.5 แต่ถาเป็นคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์เกินหนึ่งแสนบาทขึ้นไป หรือคดีอุกฉกรรจ์ ให้เสนอผู้กำกับการตำรวจจังหวัด หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทน เป็นผู้ทำความเห็น

9.1.2 ผู้กำกับการตำรวจจังหวัด หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทน มีอำนาจทำความเห็นได้ทุกคดี เว้นแต่คดีที่ระบุไว้ตาม 9.1.5

9.1.3 ผู้บังคับการตำรวจหรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทน มีอำนาจทำความเห็นได้ทุกคดี เว้นแต่คดีที่ระบุไว้ตาม 9.1.5

* ความเดิมถูกยกเลิกโดยข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. 2523 ข้อ 9 และให้ใช้ความใหม่แทน ตั้งแต่วันที่

9.1.4 ผู้บัญชาการตำรวจภูธร หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทนมีอำนาจทำความเห็นได้ทุกคดี เว้นแต่คดีที่ระบุไว้ตาม 9.1.5

9.1.5 คดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร และความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดอันเป็นคอมมิวนิสต์ ให้เสนอตามลำดับจนถึงอธิบดีกรมตำรวจ เป็นผู้ทำความเห็น

9.2 คดีที่มีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง

9.2.1 สารวัตรใหญ่หรือสารวัตรสถานีตำรวจภูธรอำเภอ สารวัตรหรือหัวหน้าสถานีตำรวจภูธรกิ่งอำเภอ สารวัตรสถานีตำรวจภูธรตำบล หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทนมีอำนาจทำความเห็นคดีความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินไม่เกินสองหมื่นบาท

9.2.2 ผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัด หรือผู้รักษาการในตำแหน่งหรือผู้รักษาราชการแทน มีอำนาจทำความเห็นได้ทุกคดี เว้นแต่คดีที่ระบุไว้ตาม 9.2.5

9.2.3 ผู้บังคับการตำรวจภูธร หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทนมีอำนาจทำความเห็นได้ทุกคดี เว้นแต่คดีที่ระบุไว้ตาม 9.2.5

9.2.4 ผู้บัญชาการตำรวจภูธร หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทนมีอำนาจทำความเห็นได้ทุกคดี เว้นแต่คดีที่ระบุไว้ตาม 9.2.5

9.2.5 คดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร และความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดอันเป็นคอมมิวนิสต์ ให้เสนอตามลำดับจนถึงอธิบดีกรมตำรวจ เป็นผู้ทำความเห็น

คดีที่อยู่ในอำนาจทำความเห็นดังกล่าวในข้อนี้ ถ้าคดีใดผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือได้สั่งการไว้โดยเฉพาะ โทษปฏิบัติไปตามคำสั่งนั้น หรือถ้าพนักงานสอบสวนเห็นสมควร เสนอผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปก็ได้ให้เสนอได้

(เพิ่มเติมบรรดา โดยชอ้มังคัมบา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2523)

ข้อ 8. อำนาจการสั่งคดีของผู้อยู่บังคับกองสถานีตำรวจอำเภอที่มีศาลจังหวัดตั้ง
อยู่ *

อำนาจการทำความเข้าใจในคดีของสารวัตรใหญ่ หรือสารวัตรสถานีตำรวจ
อำเภอ สารวัตรหรือหัวหน้าสถานีตำรวจกิ่งอำเภอ สารวัตรสถานีตำรวจท่าบดที่มี
ศาลจังหวัดตั้งอยู่

สถานีตำรวจที่ศาลจังหวัดตั้งอยู่ในเขตอำนาจนอกจากอำเภอเมือง ให้
สารวัตรใหญ่ หรือสารวัตรสถานีตำรวจอำเภอ สารวัตรหรือหัวหน้าสถานีตำรวจกิ่ง
อำเภอ สารวัตรสถานีตำรวจท่าบด หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทน
มีอำนาจเฉพาะในการปล่อยชั่วคราว ทำความเห็นในคดี และการกันผู้ต้องหาเป็นพยานได้
เช่นเดียวกับผู้กำกับการตำรวจจังหวัด

ข้อ 9. คดีหึ่งการสอบสวน**

เพื่อให้มีสำนวนการสอบสวนต้องตกอยู่กับพนักงานสอบสวนนานเกินควร ฉะนั้น
คดีที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำผิดคดี เมื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเห็นว่าได้
สอบสวนมานานพอสมควรที่จะเสนอขอการสอบสวน ให้ถือปฏิบัติโดยถือตามระยะเวลาที่
ดำเนินการสอบสวนมาแล้ว ดังนี้

11.1 คดีอาญาทั่วไป จะต้องสืบสวนสอบสวนคดีต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่า
สามเดือน

11.2 คดีอุกฉกรรจ์ จะต้องสืบสวนสอบสวนคดีต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่า
หนึ่งปี

* ความเห็นถูกยกเลิกโดยข้อมติของกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการดำเนิน
คดีอาญา ข้อ 10 และให้ใช้ความใหม่แทน ตั้งแต่วันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๓

** ความเห็นถูกยกเลิกโดยข้อมติของกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการดำเนิน
คดีอาญา ข้อ 11 และให้ใช้ความใหม่แทน ตั้งแต่วันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๓

เฉพาะส่วนการสอบสวนที่จะงดการสอบสวนให้เสนอตามลำดับชั้น ไปยังผู้กำกับการตำรวจจังหวัด หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทน ทราบพิจารณา ก่อนเสนอพนักงานอัยการ

ข้อ 10. การดำเนินคดีอาญาของผู้ว่าคดีในศาลแขวง*

ข้อ 11. อำนาจควบคุมการสอบสวน **

12.1 ให้ผู้บังคับบัญชาตั้งเครื่องผู้กำกับการตำรวจจังหวัดขึ้นไป จัดการควบคุมตรวจตรา แนะนำ ให้การสอบสวนดำเนินไปตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนโดยเรียบร้อยมีช้ำ กับให้ผู้อำนวยการสอบสวนและสิ่งปฏิบัติ หากมีเหตุอันสมควร เพื่อความเรียบร้อยในการสอบสวนจะเขาคำเนินการสอบสวนด้วยตนเองก็ได้

12.2 ให้พนักงานสอบสวนจัดทำสมุดบันทึกคดีที่ตนสอบสวน เพื่อผู้บังคับบัญชาตรวจไต่ทุกเวลา โดยมีของตามแบบตัวอย่างท้ายข้อบังคับนี้

12.3 ให้เป็นหน้าที่ของสารวัตรใหญ่ หรือสารวัตรสถานีตำรวจอำเภอ สารวัตรหรือหัวหน้าสถานีตำรวจกิ่งอำเภอ สารวัตรสถานีตำรวจตำบล จัดทำสมุดสถิติคดีอาญาที่เกิดขึ้นในเขตอำนาจ โดยมีแบบตัวอย่างเช่นเดียวกับ 12.2 แต่เพิ่มชื่อพนักงานสอบสวนเจ้าของสำนวนขึ้นอีกของหนึ่ง และเป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนเจ้าของสำนวนลงชื่อรับรองความถูกต้องไว้เพื่อผู้บังคับบัญชาตรวจสอบไต่ทุกเวลา

12.4 ในกรณีที่มีผู้เสียหาย ผู้ต้องหา หรือผู้กล่าวโทษในคดีเรื่องหนึ่ง เรื่องใดร้องขอความเป็นธรรมต่อผู้รักษาราชการจังหวัดเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญา รวมทั้ง

* ถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2517

** ความเดิมในข้อบัญญัติยกเลิก โดยข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. 2523 ข้อ 12 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

การอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว หรือในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นเป็นการสมควร ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเรียกหัวหน้าพนักงานสอบสวนในจังหวัดมาชี้แจง แล้วให้คำแนะนำเร่งรัดให้ดำเนินการให้เป็นผลดีและเป็นไปในทางที่ชอบและเหมาะสมได้ ในการนี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจเรียกสำนวนการสอบสวนมาประกอบการชี้แจงแนะนำได้

ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่า การดำเนินการตามวรรคหนึ่งจะไม่ได้ผล ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจเข้าควบคุมการสอบสวน โดยเรียกสำนวนการสอบสวนมาตรวจพิจารณา และสั่งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามที่เห็นสมควร รวมทั้งการสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตปล่อยชั่วคราว หรือจะสั่งให้เปลี่ยนตัวพนักงานสอบสวน หรือให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเข้าร่วมทำการสอบสวนคดีเรื่องนั้นด้วยก็ได้ กรณีดังกล่าวนี้ให้ถือว่าผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 18 วรรคท้าย และเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 140 มีอำนาจเกี่ยวกับการสอบสวนความผิดอาญาในเขตอำนาจของจังหวัด การที่จะสั่งแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงโดยอำนาจของผู้บังคับการตำรวจหรือผู้บัญชาการตำรวจ ให้เป็นอันคง เว้นแต่ที่เป็นอำนาจของอธิบดีกรมตำรวจ

12.5 ในกรณีที่ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา หรือผู้กล่าวโทษในคดีเรื่องหนึ่งเรื่องใดร้องขอความเป็นธรรมต่อนายอำเภอเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญา รวมทั้งการอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว หรือในกรณีที่นายอำเภอเห็นเป็นการสมควร ให้นายอำเภอเรียกหัวหน้าพนักงานสอบสวนในเขตอำนาจของกิ่งอำเภอหรืออำเภอมาชี้แจง แล้วให้คำแนะนำและเร่งรัดให้ดำเนินการให้เป็นผลดีและเป็นไปในทางที่ชอบและเหมาะสมได้ ในการนี้นายอำเภอมีอำนาจเรียกสำนวนการสอบสวนมาประกอบการชี้แจงแนะนำได้

ถ้านายอำเภอเห็นว่า การดำเนินการตามวรรคหนึ่งจะไม่ได้ผล นายอำเภอมีอำนาจเข้าควบคุมการสอบสวนโดยเรียกสำนวนการสอบสวนมาตรวจพิจารณาและสั่งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามที่เห็นสมควร รวมทั้งการสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว หรือจะสั่งให้เปลี่ยนตัวพนักงานสอบสวน หรือให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเข้าร่วมทำการสอบสวนคดีเรื่องนั้นด้วยก็ได้ กรณีดังกล่าวนี้ให้ถือว่า นายอำเภอเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 18 วรรคท้าย

และเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 140 มีอำนาจเกี่ยวกับการสอบสวนความผิดอาญาในเขตอำนาจของอำเภอ การที่จะสั่งการแก้ไข หรือเปลี่ยนแปลงโดยอำนาจของผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธร หรือ ผู้บัญชาการตำรวจภูธร ให้เป็นอันคง เว้นแต่ที่เป็นอำนาจของผู้อำนวยการจังหวัดหรืออธิบดี กรมตำรวจ

12.6 ในกรณีที่ผู้เสียหาย ผู้ต้องหา หรือผู้กล่าวโทษในคดีเรื่องหนึ่งเรื่องใด ร้องขอความเป็นธรรมต่อปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ เกี่ยวกับการดำเนินคดี อาญา รวมทั้งการอุทธรณ์หรือไม่อุทธรณ์ให้ปล่อยชั่วคราว หรือในกรณีที่ปลัดอำเภอผู้เป็น หัวหน้าประจำกิ่งอำเภอเห็นเป็นการสมควร ให้ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ เรียกหัวหน้าพนักงานสอบสวนในเขตอำนาจของกิ่งอำเภอมาชี้แจง แล้วให้คำแนะนำเร่งรัด ให้ดำเนินการให้เป็นผลดี และเป็นไปในทางที่ซอมและเหมาะสมได้ ในการนี้ปลัดอำเภอ ผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอมีอำนาจเรียกส่วนงานการสอบสวนมาประกอบกรณีที่แจ้งและแนะนำได้

ถ้าปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอเห็นว่าการดำเนินการตามวรรค หนึ่งจะไม่ไต่ผล ให้รายงานชี้แจงเหตุผลไปยังนายอำเภอ และให้นายอำเภอพิจารณาคำเงิน การตาม 12.5 โดยอนุโลม

ข้อ 12 กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางและกองต่าง ๆ ในกองบัญชาการ ตำรวจสอบสวนกลางกับกองทะเบียนคนต่างถิ่นและภาษีอากร ซึ่งมีข้อบังคับกระทรวงกำหนด อำนาจและวิธีการสอบสวนไว้แล้ว ก็ให้คงถือปฏิบัติต่อไป

ข้อ 13. การสอบสวนคดีที่ข้าราชการส่วนภูมิภาค ข้าราชการส่วนท้องถิ่น เทศ- มนตรี กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน แพทย์ประจำตำบล กรรมการสุขา- วิทยา และกรรมการองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ท้องหากคืออาญา เพราะได้กระทำการตาม หน้าที่ หรืออ้างว่าได้กระทำการตามหน้าที่ ให้พนักงานสอบสวนผู้รับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ รีบมาแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอ แล้วแต่กรณีทราบโดยด่วน เพื่อส่งให้พนักงาน

สอสนวนฝ่ายปกครองร่วมกับพนักงานสอสนวนฝ่ายตำรวจสอสนวนคำเนินคดี และถ้าเป็นเรื่อง
ที่เสนามายังส่วนกลาง หรือเป็นเรื่องที่ส่วนกลางดำเนินการเอง ให้กรรมการปกครองและ
กรมตำรวจจับพนักงานสอสนวนของแต่ละฝ่ายร่วมกันสอสนวนคำเนินคดี

ข้อ 14. การสอสนวนคดีอาญาที่ยังค้างอยู่ในความรับผิดชอบของพนักงานสอสนวน
ฝ่ายอำเภอขอนแก่นวันที่ 15 พฤศจิกายน 2506 ถ้ายังคงมีอยู่ให้ดำเนินการให้เสร็จสิ้นไปตาม
ข้อบังคับที่ 1/2506 ลงวันที่ 7 พฤศจิกายน 2506

ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2509 เป็นต้นไป และให้ยกเลิกข้อบังคับ
ที่ 1/2506 ลงวันที่ 7 พฤศจิกายน 2506 เว้นแต่จะมีคดีค้างอยู่ตามที่กล่าวในข้อ 14 แห่ง
ข้อบังคับนี้ และให้ยกเลิกบรรดาคำสั่ง ระเบียบ และข้อบังคับอื่นในส่วนซึ่งได้กำหนดไว้แล้ว
ในข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

กระทรวงมหาดไทย
สั่ง ณ วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2509
(ลงชื่อ) พลเอก ป. จารุเสถียร
(ประกาศ จารุเสถียร)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ภาคผนวก ฉ.

ร่าง

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่...)

พ.ศ.....

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

.....
.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ....."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 โหยงเลิกความใน (5) ของมาตรา 2 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(5) "พนักงานอัยการ" หมายความว่าถึงพนักงานอัยการตามกฎหมายว่าด้วยพนักงานอัยการ"

มาตรา 4 โหยงเลิกความใน (10) ของมาตรา 2 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา 5 ไหยกเลิกความใน (11) ของมาตรา 2 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(11) "การสอบสวน" หมายความว่า การรวบรวมพยานหลักฐานและการดำเนินการทั้งหลายตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ ซึ่งพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการได้ทำไปเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ อันเกี่ยวกับความผิดที่กล่าวหา และเพื่อที่จะรู้ตัวผู้กระทำความผิดและพิสูจน์ให้เห็นว่าผู้ต้องหาควรมีความผิดหรือไม่

มาตรา 6 ไหยกเลิกความใน (13) ของมาตรา 2 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(13) "เคหสถาน" หมายความว่า ที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัย เช่น เรือน โรง เรือ หรือแพ ซึ่งคนอยู่อาศัย และให้หมายความรวมถึงบริเวณของที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัยนั้นด้วย จะมีรั้วล้อมหรือไม่ก็ตาม"

มาตรา 7 ไหยกเลิกความใน (21) ของมาตรา 2 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(21) "ควบคุม" หมายความว่า การควบคุมหรือกักขังผู้ถูกจับโดยพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจในระหว่างสอบสวน"

มาตรา 8 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 2 ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

"มาตรา 2 ทวิ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีอำนาจและหน้าที่ในการแสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐานเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการกระทำความผิด เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน และมีหน้าที่ช่วยเหลือพนักงานสอบสวนเพื่อที่จะทราบรายละเอียดแห่งความผิด และมีอำนาจหน้าที่ประการอื่นตามประมวลกฎหมายนี้"

มาตรา 9 ไหยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา 7 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 7 ในการสอบสวน ใ้ส่วนมูลฟ้อง หรือพิจารณาคดีที่นิติบุคคลเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลย ให้ออกหมายเรียกผู้จัดการหรือผู้แทนอื่นของนิติบุคคลนั้นให้ไปยังพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาล แล้วแต่กรณี"

มาตรา 10 โหยกเลิกความในมาตรา 7 ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 15) พ.ศ. 2527 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 7 ทวิ ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาที่ถูกควบคุมหรือซึ่งมีสิทธิดังต่อไปนี้

- (1) แจ้งใหญ่คดีหรือบุคคลอื่นทราบถึงการถูกจับและสถานที่ที่ถูกควบคุม
- (2) พบและปรึกษาผู้ที่จะเป็นทนายสองต่อสอง
- (3) ใ้รับการเยี่ยมตามสมควร
- (4) ใ้รับการรักษาพยาบาลโดยเร็วเมื่อเกิดการเจ็บป่วย

ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจซึ่งรับมอบตัวผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหา มีหน้าที่แจ้งโดยมิชักช้าให้ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหานั้นทราบถึงสิทธิตามวรรคหนึ่ง"

มาตรา 11 โหยกเลิกความในมาตรา 14 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 14 ในระหว่างทำการสอบสวน ไ้สวนมูลฟ้อง หรือพิจารณาจำคุกควรเชื่อว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยเป็นผู้วิกลจริตและไม่สามารถต่อสู้คดีได้ ให้พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาล แล้วแต่กรณี สั่งให้แพทย์ตรวจผู้ต้องหา แล้วให้เรียกแพทย์ผู้ถูกตรวจมาให้ออกคำหรือให้การตรวจโดยลงประกาศไว้

ในกรณีที่พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาล เห็นว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยเป็นผู้วิกลจริตและไม่สามารถต่อสู้คดีได้ ไ้งการสอบสวน ไ้สวนมูลฟ้อง หรือพิจารณาไว้จนกว่าผู้นั้นหายวิกลจริตหรือสามารถต่อสู้คดีได้ และให้มีอำนาจส่งตัวผู้นั้นไปยังโรงพยาบาล โรคจิต หรือขอมให้แกผู้นั้นมา ผู้วาราชการจังหวัด หรือผู้อื่นที่เต็มใจรับไปดูแลรักษาก็ได้ ตามแต่จะเห็นสมควร

กรณีที่ศาลลการไ้สวนมูลฟ้องหรือพิจารณาคังบัญญัติไว้ในวรรคก่อน ศาลจะสั่งจำหน่ายคดีเสียชั่วคราวก็ได้"

มาตรา 12 โหยกเลิกความในหมวด 2 อำนาจสืบสวนและสอบสวน มาตรา 17 มาตรา 18 มาตรา 19 มาตรา 20 และมาตรา 21 ในลักษณะ 2 อำนาจพนักงานสอบสวนและศาล ในภาค 1 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

หมวด 2

อำนาจการสอบสวน

มาตรา 17 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยคำแนะนำของกรมตำรวจ แต่งตั้งข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ซึ่งสำเร็จการศึกษาได้รับปริญญาทางกฎหมายหรือ ประกาศนียบัตรทางกฎหมายที่เทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี หรือสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียน นายร้อยตำรวจ หรือสำเร็จการศึกษาอบรมเกี่ยวกับการสอบสวนโดยเฉพาะจากกรมตำรวจ เป็นพนักงานสอบสวน

การแต่งตั้งและการพ้นจากตำแหน่งของพนักงานสอบสวน ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 18 ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจสอบสวนความผิดอาญาซึ่งได้เกิดหรืออ้าง หรือเชื่อว่าได้เกิดภายในเขตอำนาจ หรือผู้ต้องหาที่อยู่หรือถูกจับภายในเขตอำนาจได้

ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติในมาตรา 19 มาตรา 20 และมาตรา 21 ความผิดอาญาได้เกิดในเขตอำนาจพนักงานสอบสวนใด โดยปกติให้เป็นหน้าที่พนักงานสอบสวนนั้น ดำเนินการสอบสวนความผิดนั้น ๆ เพื่อดำเนินคดี เว้นแต่เมื่อมีเหตุจำเป็นหรือเพื่อความ สะดวก จึงให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ผู้ต้องหาที่อยู่หรือถูกจับดำเนินการสอบสวน

มาตรา 19 ในกรณีดังต่อไปนี้

- (1) เป็นการไม่แน่ว่าการกระทำผิดอาญาได้กระทำในท้องที่ใดในระหว่างหลายท้องที่
 - (2) เมื่อความผิดส่วนหนึ่งกระทำในท้องที่หนึ่ง แต่อีกส่วนหนึ่งในอีกท้องที่หนึ่ง
 - (3) เมื่อความผิดนั้นเป็นความผิดต่อเนื่องและกระทำต่อเนื่องกันในท้องที่ต่าง ๆ เกินกว่าท้องที่หนึ่งขึ้นไป
 - (4) เมื่อเป็นความผิดซึ่งมีหลายกรรม กระทำลงในท้องที่ต่าง ๆ กัน
 - (5) เมื่อความผิดเกิดขึ้นขณะผู้ต้องหากำลังเดินทาง
 - (6) เมื่อความผิดเกิดขึ้นขณะผู้เสียหายกำลังเดินทาง
- พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่หนึ่งท้องที่ใดที่เกี่ยวข้องมีอำนาจสอบสวนได้

ในกรณีข้างต้น ถ้าจับผู้ต้องหาได้ การดำเนินการสอบสวนให้อยู่ในความรับผิดชอบของพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่จับได้ที่อยู่ในเขตอำนาจ แต่ถ้าจับผู้ต้องหาไม่ได้ ให้อยู่ในความรับผิดชอบของพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่เกี่ยวข้องที่พบการกระทำผิดกณอยู่ในเขตอำนาจ

มาตรา 20 ความผิดที่กระทำนอกราชอาณาจักร ซึ่งประมวลกฎหมายอาญาหรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้ถือว่าเป็นความผิดที่กระทำในราชอาณาจักร หรือบัญญัติให้ผู้กระทำความผิดต้องรับโทษในราชอาณาจักร ให้อธิบดีกรมอัยการ เป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ หรือจะมอบหมายหน้าที่นั้นให้พนักงานสอบสวนคนใดก็ได้

ในกรณีจำเป็น พนักงานสอบสวนต่อไปที่มีอำนาจสอบสวนในระหว่างรอคำสั่งจากอธิบดีกรมอัยการ

- (1) พนักงานสอบสวน ซึ่งผู้ต้องหาถูกจับอยู่ในเขตอำนาจ
- (2) พนักงานสอบสวน ซึ่งรัฐบาลแห่งประเทศที่ความผิดได้เกิดขึ้นหรือผู้เสียหายใคร่ร้องขอให้ลงโทษ

มาตรา 21 ในกรณีที่ไม่ว่าการดำเนินการสอบสวนจะอยู่ในความรับผิดชอบของพนักงานสอบสวนคนใดในจังหวัดเดียวกัน ให้พนักงานอัยการผู้เป็นหัวหน้าในท้องที่ที่มีอำนาจชี้ขาด

ในกรณีที่ไม่ว่าการดำเนินการสอบสวนจะอยู่ในความรับผิดชอบของพนักงานสอบสวนคนใดในระหว่างหลายจังหวัด ให้พนักงานอัยการซึ่งอธิบดีกรมอัยการมอบหมายเมื่ออำนาจชี้ขาด

การรอกำชี้ขาดนั้น ไม่เป็นเหตุให้งดการสอบสวน"

มาตรา 13 ให้ยกเลิกความในมาตรา 52 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 52 การที่จะให้บุคคลใดมาที่พนักงานสอบสวน หรือมาที่พนักงานอัยการ หรือมาศาล เนื่องในการสอบสวน การไต่สวนมูลฟ้อง การพิจารณาคดี หรือการอย่างอื่นตาม

บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ จะต้องมีหมายเรียกของพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือของศาล แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่พนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการไปทำการสอบสวนด้วยตนเอง ย่อมมีอำนาจที่จะเรียกผู้ต้องหาหรือพยานมาได้โดยไม่ต้องออกหมายเรียก"

มาตรา 14 ให้ยกเลิกความในมาตรา 56 มาตรา 57 มาตรา 58 และมาตรา 59 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 56 เมื่อบุคคลที่รับหมายเรียกอยู่ทางท้องที่ที่ท้องที่ซึ่งออกหมาย ถ้าเป็นหมายศาลก็ให้ส่งไปยังศาลซึ่งผู้ถูกเรียกอยู่ในเขตอำนาจ ถ้าเป็นหมาย พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวน ให้ส่งไปยังพนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวน ซึ่งผู้ถูกเรียกอยู่ในเขตอำนาจ เมื่อศาล พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวน คึงกล่าวได้รับหมายเช่นนั้นแล้ว ให้สลักหลังหมายแล้วจัดการส่งแก่ผู้รับต่อไป

มาตรา 57 ภายใต้มงคัมแห่งบทบัญญัติในมาตรา 78 มาตรา 79 มาตรา 80 มาตรา 92 และมาตรา 94 จะจับ ชัง จำคุก หรือคนในเคหสถาน อาคาร หรือสถานที่ใด ๆ ที่มีการควบคุมดูแล เพื่อหาตัวคนหรือสิ่งของของทงมีหมายอาญาสำหรับการนั้น

บุคคลที่ตองชังหรือจำคุกตามหมายศาลจะปล่อยไปได้ก็เมื่อมีหมายปล่อยของศาล

มาตรา 58 ศาลมีอำนาจออกหมายอาญาไ้ภายในเขตอำนาจ

มาตรา 59 ศาลผู้มีอำนาจออกหมายอาญา จะออกหมายนั้นโดยพลการ หรือโดยมีผู้ร้องขอก็ได้

ในกรณีที่พนักงานสอบสวนเป็นผู้ร้องขอ คำร้องนั้นจะต้องได้รับความเห็นชอบจากพนักงานอัยการก่อน

ในกรณีที่ผู้ร้องขอ ศาลผู้ออกหมายจะต้องสอบให้ปรากฏเหตุผลสมควรที่จะออกหมายนั้นเสียก่อน เหตุผลนั้นจะไ้มาจากคำแจ้งความโดยสาบานตัวหรือจากพฤติการณ์อย่างอื่นก็ได้"

มาตรา 15 ให้ยกเลิกวรรคสี่ของมาตรา 61 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา 16 โหยกเลิกความในมาตรา 66 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 66 เหตุที่จะออกหมายจับได้มีดังต่อไปนี้

(1) เมื่อผู้ต้องหาซึ่งถูกสงสัยโดยมีเหตุอันควรว่าได้กระทำความผิด เป็นผู้ไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง หรือเมื่อความผิดของผู้ต้องหาซึ่งถูกสงสัยโดยมีเหตุอันควรว่าได้กระทำความผิดนั้น เป็นความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่ห้าปีขึ้นไป

(2) เมื่อจำเลยเป็นผู้ไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่งหรือถูกฟ้องในความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่ห้าปีขึ้นไป

(3) เมื่อผู้ต้องหาหรือจำเลยซึ่งไม่ได้ถูกควบคุมหรือซึ่งอยู่ไม่มาตามหมายเรียกหรือตามนัดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ใ้หนีไป มีพฤติการณ์ปรากฏว่าจะหลบหนีหรือจะไปกระทำการอย่างใดกับพยานหลักฐานในทางที่มิชอบไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม

(4) เมื่อศาลสั่งให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยทำสัญญาประกันใหม่หรือเพิ่มจำนวนเงินค้ำประกันหรือเพิ่มหลักประกันหรือเปลี่ยนหลักประกันเสียใหม่แล้ว ผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้

(5) ในกรณีที่มีการปล่อยชั่วคราวแล้ว ปรากฏในภายหลังว่า ยันตรายหรือความเสียหายน่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำของผู้ต้องหาหรือจำเลยเนื่องจากการปล่อยชั่วคราว"

มาตรา 17 โหยกเลิกความในมาตรา 68 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 68 หมายจับใช้ได้อยู่นานกว่าจะจับได้ เว้นแต่ความผิดอาญาตามหมายนั้น ฆาตอาชญากรรม หรือศาลผู้ออกหมายนั้นได้เพิกถอน"

มาตรา 18 โหยกเลิกความในมาตรา 78 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 78 พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจะจับผู้ใดโดยไม่มีหมายจับนั้นไม่ได้ เว้นแต่

(1) เมื่อบุคคลนั้นได้กระทำความผิดซึ่งหนักถึงขั้นบัญญัติไว้ในมาตรา 80

(2) เมื่อพบบุคคลโดยมีพฤติการณ์อันควรสงสัยว่าผู้นั้นจะก่อเหตุร้ายให้เกิดภัยอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น โดยมีเครื่องมือ อาวุธ หรือวัตถุอย่างอื่นอันสามารถอาจใช้ในการกระทำความผิด

(3) เมื่อมีเหตุที่จะออกหมายจับบุคคลนั้นตามมาตรา 66(3) แต่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่ไม่อาจขอให้ศาลออกหมายจับบุคคลนั้นได้"

มาตรา 19 โหยงเลิกความในมาตรา 81 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 81 จะมีหมายจับหรือไม่ก็ตาม ห้ามมิให้จับ

(1) ในที่ซึ่งระบุไว้ในมาตรา 57 เว้นแต่จะไต่ถามปฏิบัติตามบทบัญญัติในประมวลกฎหมายนี้เกี่ยวกับการคนในที่ดังกล่าว

(2) ในพระราชวัง หรือในที่ซึ่งพระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท หรือผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ประทับหรืออยู่ นอกจากจะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก่อน

ความใน (2) มิให้ใช้บังคับในกรณีที่เจ้าพนักงานผู้ถวายความปลอดภัยแก่พระมหากษัตริย์ พระราชินี หรือรัชทายาท หรือให้ความปลอดภัยแก่ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ หรือเจ้าหน้าที่หรือผู้รักษาสถานที่นั้นแล้วแต่กรณี เป็นผู้จับ หรือในกรณีความผิดซึ่งหน้าหรือเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลจะกระทำความผิดขององค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท หรือต่อผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ในสถานที่ยังนั้น"

มาตรา 20 โหยงเลิกความในมาตรา 87 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ แก้ไข เพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2524 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 87 ห้ามมิให้ควบคุมผู้ถูกจับไว้เกินกว่าจำเป็นตามพฤติการณ์แห่งคดี ในกรณีซึ่งเป็นความผิดลหุโทษหรือความผิดที่มีอัตราโทษไม่สูงกว่าความผิดลหุโทษ จะควบคุมผู้ถูกจับไว้ได้เท่าเวลาที่จะถามค่าไถ่การ และที่จะรู้ตัวว่าเป็นใคร และที่อยู่ของเขายู่ที่ใดเท่านั้น

ห้ามมิให้ความคุ้มครองผู้ถูกจับไว้เกินกว่าสี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ถูกจับมาถึงที่ทำการ
ของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ทั้งนี้ มิให้มิยเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวผู้ถูกจับมา
ศาลรวมเข้าในกำหนดเวลาสี่สิบสี่ชั่วโมงนั้นด้วย

ถ้าเกิดความจำเป็นที่จะซึ่งผู้ถูกจับเกินกว่ากำหนดเวลาในวรรคก่อนให้พนักงาน
อัยการ โดยตนเองหรือได้รับคำร้องขอจากพนักงานสอบสวน ยื่นคำร้องขอศาลขอหมายซึ่ง
ผู้ต้องหาไว้ ให้ศาลสอบถามผู้ต้องหาว่าจะมีข้อคัดค้านหรือไม่

ในกรณีความผิดอาญาที่ใดกระทำความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินหกเดือน หรือ
ปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ศาลมีอำนาจสั่งซึ่งใดครั้งเดียวมีกำหนดไม่เกิน
เจ็ดวัน

ในกรณีความผิดอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินกว่าหกเดือน แต่ไม่ถึงสิบปี
หรือปรับเกินกว่าหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ศาลมีอำนาจสั่งซึ่งหลายครั้งติด ๆ กันได้
แต่ครั้งหนึ่งต้องไม่เกินสิบสองวัน และรวมกันทั้งหมดต้องไม่เกินสี่สิบแปดวัน

ในกรณีความผิดอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่สิบปีขึ้นไป จะมีโทษปรับด้วย
หรือไม่ก็ตาม ศาลมีอำนาจสั่งซึ่งหลายครั้งติด ๆ กันได้ แต่ครั้งหนึ่งต้องไม่เกินสิบสองวันและ
รวมกันทั้งหมดต้องไม่เกินแปดสิบสี่วัน

ถ้าพนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวนต้องไปทำการสอบสวนในท้องที่อื่นนอกเขต
ของศาลซึ่งได้สั่งซึ่งผู้ต้องหาไว้ พนักงานอัยการโดยตนเองหรือได้รับคำร้องขอจากพนักงาน
สอบสวน จะยื่นคำร้องขอให้โอนการซึ่งไปยังศาลในท้องที่ที่จะต้องไปทำการสอบสวนนั้นก็ได้
เมื่อศาลที่สั่งซึ่งไว้เห็นเป็นการสมควรก็ให้ส่งโอนไป"

มาตรา 21 โหยกเลิกความในมาตรา 92 มาตรา 93 และมาตรา 94 แห่ง
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 92 ห้ามมิให้คนในที่ซึ่งระบุไว้ในมาตรา 57 โดยไม่มีหมายค้น เว้นแต่
พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเป็นผู้ค้น และในกรณีดังต่อไปนี้

- (1) เมื่อมีเสียงร้องไห้ขวยหรือเสียงอย่างอื่น หรือมีสิ่งใด ๆ อันแสดงว่าได้มี
เหตุร้ายเกิดขึ้นในที่นั้น
- (2) เมื่อปรากฏความผิดซึ่งหน้ากำลังกระทำความผิดในที่นั้น

(3) เมื่อบุคคลใดกระทำความผิดซึ่งหน้า ขณะที่ถูกไล่จับหนีเข้าไป หรือมีเหตุ
แนบแน่นควรสงสัยว่าใครเขาไปซุกซ่อนตัวอยู่ในที่นั้น

(4) เมื่อมีเหตุควรสงสัยว่าสิ่งของที่มีไว้เป็นความผิดหรือโค้มาโดยการกระทำ
ความผิด หรือโค้ใช้ในการกระทำความผิดโค้ซ่อนหรืออยู่ในนั้น ประกอบทั้งต้องมีเหตุอันควร
เชื่อว่าเนื่องจากการ เน้นชากว่าจะเอาหมายคนมาโค้ สิ่งของมันจะถูกโยกย้ายหรือถูกทำลาย
เสียก่อน

(5) เมื่อที่นั้นผู้จะท่องถูกจับเป็นเจ้าบ้านหรือเป็นผู้ควบคุมดูแลและการจับนั้นมี
หมายจับหรือจับตามมาตรา 78

มาตรา 93 ห้ามมิให้คนบุคคลในที่สาธารณะสถาน เว้นแต่พนักงานฝ่ายปกครอง
หรือตำรวจ เป็นผู้คน ในเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลนั้นครอบครองสิ่งของที่มีไว้เป็นความ
ผิด หรือโค้มาโค้โดยการกระทำความผิด หรือโค้ใช้หรือเพื่อจะใช้ในการกระทำความผิด

ห้ามมิให้คนยานพาหนะในที่สาธารณะสถาน เว้นแต่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ
เป็นผู้คน ในเมื่อมีเหตุเพียงพอที่จะออกหมายค้นหรือที่จะจับบุคคลโค้

มาตรา 94 ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่ทำการค้นในที่ซึ่งระบุไว้ใน
มาตรา 57 สั่งเจ้าของหรือคนอยู่ในนั้น หรือผู้รักษาสถานที่ซึ่งจะค้นให้ยอมให้เข้าไปโค้
หวงห้าม อีกทั้งให้ความสะดวกตามสมควรทุกประการ ในอันที่จะจัดการตามหมาย ทั้งนี้ ให้
พนักงานผู้นั้นแสดงหมายหรือถาคันโค้โดยไมต้องมีหมายก็ให้แสดงบัตรประจำตัว

ในกรณีที่ไม่อาจสั่งบุคคลดังกล่าวในวรรคหนึ่ง และมีความจำเป็นอันไม่อาจปล่อย
ให้เนิ่นช้าต่อไปโค้ เจ้าพนักงานเมื่ออำนาจเขาไป หรือบุคคลดังกล่าวในวรรคหนึ่งไม่ยินยอม
ให้เข้าไป เจ้าพนักงานเมื่ออำนาจใช้กำลังเพื่อเข้าไป ทั้งนี้ ในกรณีจำเป็นจะเปิดหรือทำลาย
ประตู หน้าต่าง รั้ว หรือสิ่งกีดขวางอย่างอื่นทำนองเดียวกันนั้นโค้ แต่ต้องกระทำพอสมควร
แก่เหตุ"

มาตรา 2 ให้ยกเลิกความในมาตรา 96 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 96 การค้นในที่ซึ่งระบุไว้ในมาตรา 57 ต้องกระทำในเวลากลางวัน
ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและตก มีข้อยกเว้นดังนี้

- (1) เมื่อลงมือคนแต่ในเวลากลางวัน ถ้ายังไม่เสร็จจะคนต่อไปในเวลากลางคืนก็ได้
- (2) ในกรณีฉุกเฉินอย่างยิงหรือซึ่งมีกฎหมายอันบัญญัติให้คนได้เป็นพิเศษ จะทำการคนในเวลากลางคืนก็ได้
- (3) การคนเพื่อจับผู้ร้ายหรือผู้ร้ายสำคัญ จะกระทำในเวลากลางคืนก็ได้โดยได้รับอนุญาตพิเศษจากศาล เว้นแต่ในกรณีที่คนได้โดยไม่ต้องมีหมายคน จะต้องได้รับอนุญาตพิเศษจากอธิบดีกรมตำรวจหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อการคนในจังหวัดนั้น แต่ทั้งนี้ไม่ว่ากรณีใดหัวหน้าในการคนจะต้องเป็นนายอำเภอหรือนายตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป
- (4) การคนโรงแรม ภัตตาคาร โรงมหรสพ สถานบริการ หรือสถานที่อื่นใดที่เปิดดำเนินการในเวลากลางวัน จะทำการคนในเวลากลางคืนในระหว่างเวลาที่สถานที่นั้นเปิดดำเนินการก็ได้

มาตรา 23 โหยกเลิกความในมาตรา 98 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 98 การคนในที่ซึ่งระบุไว้ในมาตรา 57 จะคนได้แต่เฉพาะเพื่อหาตัวคนหรือสิ่งของที่ต้องการคนเท่านั้น แต่มีข้อยกเว้นดังต่อไปนี้

- (1) เจ้าพนักงานซึ่งทำการคนพบบุคคลอื่นที่มีหมายจับอีกต่างหากในที่คน หรือในกรณีความผิดซึ่งหนา ก็ให้จับกุมบุคคลนั้นได้
- (2) เจ้าพนักงานซึ่งทำการคนพบสิ่งของใดอันน่าจะใช้เป็นพยานหลักฐานเพื่อประโยชน์หรือยืนยันผู้ต้องหาหรือจำเลย หรือเป็นพยานหลักฐานในความผิดอื่นใด หรือเป็นสิ่งของอันจะต้องถูกริบตามกฎหมายแล้ว แม้จะไม่มีหมายคนเฉพาะสิ่งของนั้น ๆ จะยึดสิ่งของนั้น ๆ ไว้ก็ได้"

มาตรา 24 โหยกเลิกความในมาตรา 102 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 102 การคนในที่ซึ่งระบุไว้ในมาตรา 57 ก่อนลงมือคนให้เจ้าพนักงานผู้คนแสดงความบริสุทธิ์เสียก่อน และหาที่สามารถจะทำได้ ให้คนทอหน้าผู้ครอบครองสถานที่

หรือบุคคลในครอบครัวของผู้นั้น หรือถ้าหาบุคคล เช่นกล่าวนั้นไม่ได้ ก็ให้คนทอหน้าบุคคลอื่น
อย่างน้อยสองคน ซึ่งเจ้าพนักงานไต่สวนร้องมาเป็นพยาน

การคนทอหรือสำนักงานของผู้ต้องหาหรือจำเลยซึ่งถูกควบคุมหรือขังอยู่ให้ทำทอ
หน้าผู้นั้น ถ้าผู้นั้นไม่สามารถหรือไม่ศรัทธามากำกับ จะตั้งผู้แทนหรือให้พยานมากำกับก็ได้ ถ้า
ไม่มีผู้แทนหรือพยาน ให้คนทอหน้าบุคคลในครอบครัวหรือทอหน้าพยานดังกล่าวในวรรคก่อน

สิ่งของใดที่บุคคลใดของผู้กระทำความผิดตามที่ บุคคลในครอบครัว ผู้ต้องหา จำเลย
ผู้แทนหรือพยานทอเพื่อให้รับรองว่าถูกต้อง ถ้าบุคคล เช่นกล่าวนั้นรับรองหรือไม่ยอมรับรับรองก็ให้
บันทึกไว้"

มาตรา 25 โหยกเลิกความในมาตรา 104 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 104 เจ้าพนักงานที่คนทอคำให้การดังนี้

(1) ในกรณีที่คนใดโดยมีหมาย ทอรับส่งบันทึกและบัญชีดังกล่าวในมาตราก่อนตรม
ควยสิ่งของที่ขังมาไปยังผู้ที่กำหนดไว้ในหมาย และให้รับส่งสำเนาบันทึกและบัญชีดังกล่าวต่อ
ศาลโดยไม่ชักช้า

(2) ในกรณีที่คนใดโดยไม่มีหมาย ทอส่งบันทึกและบัญชีดังกล่าวในมาตราก่อน
ตรมควยสิ่งของที่ขังมาไปยังพนักงานสอบสวนหรือเจ้าหน้าที่ใดซึ่งต้องการสิ่งเหล่านั้น และ
ให้รายงานการคนทอควยเหตุผลและสำเนาบันทึกและบัญชีดังกล่าวต่อศาล โดยไม่ชักช้า

ถ้าสิ่งของที่ขังมาไม่อาจส่งไปได้ ก็ให้แจ้งเหตุและการเก็บรักษาแทนการส่งสิ่ง

ของตาม (1) และ (2)"

มาตรา 26 โหยกเลิกความในมาตรา 108 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 108 ในการวินิจฉัยคำร้องให้ปล่อยชั่วคราว ให้ถือเป็นหลักว่าผู้ต้องหา
หรือจำเลยทุกคนพึงได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นที่ตองขังผู้ต้องหา
หรือจำเลยไว้ ทั้งนี้ ทอพิจารณาขอเหล่านี้ประกอบ

(1) ความหนักเบาแห่งขอหา

(2) พยานหลักฐานที่ปรากฏแล้วมีเพียงใด

- (3) พฤติกรรมต่าง ๆ แห่งคดีเป็นอย่างไร
- (4) เชื้อดีของผู้ร้องขอประกันหรือหลักประกันได้เพียงใด
- (5) ผู้ต้องหาหรือจำเลยน่าจะหลบหนีหรือไม่
- (6) ภัยอันตรายหรือความเสียหายที่จะเกิดขึ้นจากการปล่อยชั่วคราวมีเพียงใด

หรือไม่

(7) ในกรณีที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยต้องขังตามหมายศาล ถ้ามีคำคัดค้านของ พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือโจทก์แล้วแต่กรณี ศาลพึงรับประกอบการวินิจฉัยได้ การสั่งไม่ให้ปล่อยชั่วคราวต้องบันทึกเหตุผลไว้"

มาตรา 27 โหยกเลิกความในมาตรา 110 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2525 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 110 ในคดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินสามปีขึ้นไป ผู้ที่ถูกปล่อยชั่วคราวต้องมีประกัน และจะมีหลักประกันด้วยหรือไม่ก็ได้

ในคดีอย่างอื่น จะปล่อยชั่วคราวโดยไม่มีประกันเลย หรือมีประกัน หรือมีประกัน และประกันด้วยก็ได้

การเรียกประกันหรือหลักประกันตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองจะเรียกเกินควรแก่กรณีได้"

มาตรา 28 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 110 ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

"มาตรา 110 ทวิ ในการอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว เจ้าพนักงานหรือศาลจะกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับที่อยู่ของผู้ที่ถูกปล่อยชั่วคราว หรือกำหนดเงื่อนไขอื่นใดตามควรแก่กรณีก็ได้"

มาตรา 29 โหยกเลิกความในมาตรา 113 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 17) พ.ศ. 2532 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 113 เมื่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการสั่งปล่อยชั่วคราว ไม่ว่าจะ
จะมีประกันหรือไม่มีประกันและหลักประกันหรือไม่ การปล่อยชั่วคราวนั้นให้ใช้ไต่ระหว่าง
สอบสวน หรือจนกว่าผู้ต้องหาถูกศาลสั่งซึ่งระหว่างสอบสวนหรือจนถึงศาลประทับฟ้อง เพื่อให้
เกินสามเดือนนับแต่วันแรกที่มีการปล่อยชั่วคราว ไม่ว่าจะเป็นการปล่อยชั่วคราวโดยพนักงาน
สอบสวนหรือพนักงานอัยการ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นทำให้ไม่อาจทำการสอบสวนได้เสร็จภายใน
กำหนดสามเดือนจะยืดเวลาการปล่อยชั่วคราวให้เกินสามเดือนก็ได้ เพื่อให้เกินหกเดือน
เมื่อการปล่อยชั่วคราวสิ้นสุดลงตามวรรคหนึ่งแล้ว ถ้ายังมีความจำเป็นที่จะต้อง
ควบคุมผู้ต้องหาไว้ต่อไป ให้ส่งผู้ต้องหาศาล และให้นำบทบัญญัติมาตรา 87 วรรคสี่ถึง
วรรคแปด มาใช้บังคับ"

มาตรา 30 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 129 ทวิ มาตรา 129 ทรี
มาตรา 129 จัตวา และมาตรา 129 เบญจ ในหมวด 1 การสอบสวนสามัญ ลักษณะ 2
การสอบสวน ในภาค 2 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

"มาตรา 129 ทวิ เมื่อมีคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ ให้พนักงานสอบสวนรีบจัด
การส่งสำเนาคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษไปยังพนักงานอัยการโดยไม่ชักช้า ถ้าพนักงานสอบสวน
ได้ดำเนินการประการใดไปแล้ว ให้รายงานการดำเนินการนั้นไปยังพนักงานอัยการด้วย
เมื่อมีการแก้หรือถอนคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษ ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้
บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 129 ทรี ให้พนักงานอัยการมีอำนาจและหน้าที่กำกับและควบคุมโดยทั่วไป
ซึ่งการสอบสวนของพนักงานสอบสวน อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(1) พิจารณาคำขอของพนักงานสอบสวนที่ขอให้ศาลออกหมายจับ หมายค้น และ
หมายขัง ตลอดจนคำคัดค้านการปล่อยชั่วคราวของพนักงานสอบสวน ในการนี้ให้พนักงาน
อัยการมีอำนาจยับยั้งคำขอหรือคำคัดค้านดังกล่าวได้

(2) มีอำนาจตรวจสอบสำนวนการสอบสวนหรือให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการ
สอบสวนมาให้พิจารณา หรือให้พนักงานสอบสวนรายงานข้อเท็จจริงต่าง ๆ เกี่ยวกับคดี

(3) มีอำนาจเข้าฟังการสอบสวนผู้ต้องหาหรือพยานได้

(4) ให้คำแนะนำและสั่งการพนักงานสอบสวนเกี่ยวกับการสอบสวน ในการนี้ พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามคำแนะนำและสั่งการของพนักงานอัยการ และนำบันทึกแนะนำ และสั่งการนั้นรวมเข้าสำนวนไว้

(5) ในระหว่างการสอบสวนหรือเมื่อได้รับสำนวนการสอบสวนจากพนักงานสอบสวนแล้ว ให้อำนาจสั่งตามที่เห็นสมควรให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติม หรือสอบสวนบุคคลใดซึ่งตามสำนวนปรากฏว่า เป็นผู้กระทำความผิด เป็นผู้ต้องหาเพิ่มเติม

(6) มีอำนาจขอให้ศาลสั่ง ปล่อยผู้ต้องหา หรือปล่อยชั่วคราว แล้วแต่กรณี

(7) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของพนักงาน

อัยการ

มาตรา 129 จัตวา ในคดีซึ่งเป็นความผิดที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่สิบปีขึ้นไป ให้พนักงานอัยการทำการสอบสวนร่วมกับพนักงานสอบสวน ในการนี้ให้อำนาจและหน้าที่ในการสอบสวน เช่น เกี่ยวกับพนักงานสอบสวนและอำนาจหน้าที่ประการอื่นที่กฎหมายบัญญัติไว้ให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของพนักงานอัยการ

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามคำสั่งและคำแนะนำของพนักงานอัยการในเรื่องที่เกี่ยวกับการสอบสวนคดีนั้น

มาตรา 129 เบญจ ในคดีที่พนักงานอัยการเห็นว่าเป็นคดีสำคัญหรือคดียุ่งยากซับซ้อน ซึ่งจำเป็นที่จะต้องทำการสอบสวนร่วมกับพนักงานสอบสวน ให้พนักงานอัยการเสนอเรื่องให้อธิบดีกรมอัยการพิจารณาอนุมัติ เมื่อได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมอัยการแล้ว ให้พนักงานอัยการทำการสอบสวนร่วมกับพนักงานสอบสวน ในการนี้ให้อำนาจหน้าที่ในการสอบสวน เช่น เกี่ยวกับพนักงานสอบสวน และอำนาจหน้าที่ประการอื่นที่กฎหมายบัญญัติไว้ให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของพนักงานอัยการ

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้นำมาตรา 129 จัตวา วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

มาตรา 31 ให้ยกเลิกความในมาตรา 131 และมาตรา 132 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 131 ให้พนักงานสอบสวนรวบรวมหลักฐานทุกชนิดเท่าที่สามารถจะทำได้ เพื่อประสงค์จะทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ อันเกี่ยวกับความผิดที่ถูกลงกล่าวหา และเพื่อจะรู้ตัวผู้กระทำผิด และพิสูจน์ให้เห็นว่าผู้ต้องหาควรมีความผิดหรือไม่

มาตรา 132 เพื่อประโยชน์แห่งการรวบรวมหลักฐาน ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจดังต่อไปนี้

- (1) ตรวจร่างกายผู้เสียหายเมื่อผู้นั้นยินยอม
 - (2) ตรวจร่างกายผู้ต้องหาเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงแห่งคดี เพื่อการนี้ให้มีอำนาจให้แพทย์ทำการตรวจร่างกายในหรือให้แพทย์จัดให้มีการเจาะตัวอย่างเลือดของผู้ต้องหาตามความจำเป็นแห่งคดี และให้มีอำนาจทำการถ่ายภาพ พิมพ์ลายนิ้วมือ ลายมือ หรือลายเท้าของผู้ต้องหา ตลอดจนทำการวัดขนาดร่างกายและใช้มาตรการอื่นในลักษณะเดียวกัน และให้ผู้ต้องหาเขียนลายมือหรือลงลายมือชื่อไว้ด้วย
 - (3) ตรวจสิ่งของหรือสถานที่อันอาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้ รวมทั้งทำการถ่ายภาพ ทำแผนที่หรือภาพวาด หรือตรวจหาพิมพ์ลายนิ้วมือ ลายมือ หรือลายเท้า ที่ปรากฏบนสิ่งของนั้น หรือในบริเวณสถานที่ดังกล่าว ตลอดจนทำการจำลองสิ่งของหรือสถานที่ดังกล่าว
 - (4) ค้นเพื่อพบสิ่งของซึ่งทำหรือมีไว้เป็นความผิด โฉนดโดยกระทำความผิดได้ไซ้ หรือสงสัยว่าได้ไซ้ในการกระทำความผิด หรือซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้ แต่ต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วยค้น
 - (5) หมายเรียกบุคคลซึ่งครอบครองสิ่งของซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้ให้นำสิ่งของนั้นมาส่ง แก่บุคคลที่กฎหมายเรียกไม่จำต้องมาเอง เมื่อจัดส่งสิ่งของตามหมายแล้ว ให้ถือว่าได้ปฏิบัติตามหมาย
 - (6) ยึดอายัด หรือรักษาไว้สิ่งของที่ค้นพบหรือส่งมادتังกล่าวไว้ใน (4) และ
- (5)

มาตรา 32 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 133 ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

"มาตรา 133 ทวิ ให้แยกถามปากคำพยานโคเคมีให้เผชิญหน้ากันเอง หรือเผชิญหน้ากับผู้ต้องหา เว้นแต่ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งการค้นหาความจริง จะให้พยานเผชิญหน้ากันเองหรือเผชิญหน้ากับผู้ต้องหาก็คได้"

มาตรา 33 ให้ยกเลิกความในมาตรา 134 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 134 เมื่อผู้ต้องหาถูกเรียกหรือส่งตัวมาหรือเข้ามณฑลทนายความสอบสวนเอง หรือปรากฏว่าผู้ใดซึ่งมาอยู่ทนายความพนักงานสอบสวนเป็นผู้ต้องหา ให้ถามชื่อตัว ชื่อสกุล สัญชาติ บิดามารดา อายุ อาชีพ ที่อยู่ ที่เกิด และแจ้งให้ทราบถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหาว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิด แล้วจึงแจ้งข้อหาให้ทราบ

พนักงานสอบสวนจะต้องให้โอกาสผู้ต้องหาที่จะแก้ข้อหาและที่จะแสดงข้อเท็จจริงอันเป็นประโยชน์แก่ตนได้"

มาตรา 34 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 134 ทวิ มาตรา 134 ทรี และมาตรา 134 จัตวา แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

"มาตรา 134 ทวิ ผู้ต้องหาที่มีสิทธิที่จะมีทนายอยู่รวมทนาย และปรึกษาทนายในขณะให้การทนายพนักงานสอบสวน หรือในขณะเผชิญหน้ากับพยานตามมาตรา 133 ทวิ หรือในขณะเผชิญหน้ากับผู้ต้องหาคนอื่นตามมาตรา 134 จัตวา เว้นแต่ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนซึ่งมีเหตุอันควรไม่อาจรทนายได้ พนักงานสอบสวนจะทำการสอบสวนผู้ต้องหาโดยไม่มีทนายอยู่รวมทนายก็ได้ แต่ต้องมีทนายให้ในจำนวนการสอบสวน

มาตรา 134 ทรี ในการถามคำให้การผู้ต้องหา ให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้ผู้ต้องหาทราบก่อนว่า

(1) ผู้ต้องหาที่มีสิทธิจะให้การหรือไม่ก็ได้ ถ้าผู้ต้องหาให้การ ถ้อยคำที่ผู้ต้องหาให้การนั้น อาจใช้เป็นพยานหลักฐานยืนยันเขาในการพิจารณาคดีได้ และ

(2) ผู้ต้องหาที่มีสิทธิที่จะมีทนายอยู่รวมทนายและปรึกษาทนายตามมาตรา 134 ทวิ เมื่อผู้ต้องหาเต็มใจให้การอย่างใดก็ได้ให้จกคำให้การไว้ ถ้าผู้ต้องหาไม่เต็มใจให้การเลย ก็ให้บันทึกไว้

มาตรา 134 จัตวา ในคดีที่มีผู้ต้องหาหลายคน ให้แยกถามคำให้การผู้ต้องหาโดยมิให้เผชิญหน้ากันในการสอบสวน เว้นแต่ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งการค้นหาความจริง จะให้ผู้ต้องหาในคดีนั้นเผชิญหน้ากันก็ได้"

มาตรา 35 โหยงเลิกความในมาตรา 135 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 135 ในการตามคำให้การของผู้ต้องหา ห้ามมิให้พนักงานสอบสวนทำหรือจัดให้ทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการชักนำ จูงใจ ทำให้พอใจ ให้ค้ำประกันสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง หรือใช้วิธีการอื่นอันมิชอบกับผู้ต้องหาเพื่อจูงใจให้เขาให้การอย่างไร ๆ ในเรื่องที่ต้องหา นั้น"

มาตรา 36 โหยงเลิกความในมาตรา 136 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา 37 โหยงเลิกความในมาตรา 138 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 138 พนักงานสอบสวนมีอำนาจทำการสอบสวนเองหรือส่งประกันไปสอบสวนเพื่อทราบความเป็นมาแห่งชีวิต และความประพฤติอันเป็นอาชีพของผู้ต้องหา แยกของแจ้งให้ผู้ต้องหาทราบข้อความทุกข้อที่ไต่มา ถ้าผู้ต้องหาประสงค์จะชี้แจงประกอบข้อความดังกล่าวประการใดก็ให้บันทึกไว้ด้วย"

มาตรา 38 โหยงเลิกความในมาตรา 140 มาตรา 141 และมาตรา 142 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 140 เมื่อทำการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้พนักงานสอบสวนจัดการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(1) ถ้าไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งความเห็นไปยังพนักงานอัยการ เพื่อพิจารณาว่าควรฟ้องการสอบสวนหรือไม่ ถ้าพนักงานอัยการสั่งฟ้อง หรือให้ทำการสอบสวนต่อไป ให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามนั้น

(2) ถ้ารู้ตัวผู้กระทำความผิด ให้จับหรืออายัดในสำนวนการสอบสวน

มาตรา 141 ถ้ารู้ตัวผู้กระทำความผิดแต่เรียกหรือจับตัวยังไม่ได้ ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมความเห็นไปยังพนักงานอัยการ

ถ้าพนักงานอัยการ เห็นควรสั่งไม่ฟ้อง ให้ยุติการสอบสวนโดยสั่งไม่ฟ้อง และให้
แจ้งคำสั่งนี้ให้พนักงานสอบสวนทราบ

ถ้าพนักงานอัยการ เห็นว่าควรสอบสวนต่อไป ก็ให้สั่งให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติ
เท่านั้น

ถ้าพนักงานอัยการ เห็นว่าควรสั่งฟ้อง ก็ให้จัดการอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อให้ได้ตัว
ผู้ต้องหา มา ถ้าผู้ต้องหาอยู่ต่างประเทศ ให้พนักงานอัยการจัดการ เพื่อขอให้ส่งตัวข้ามแดนมา
มาตรา 142 ถ้ารู้ตัวผู้กระทำความผิด และ

(1) ผู้ต้องหาถูกควบคุมอยู่ หรือเรียกตัวมาได้ ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการ
สอบสวนพร้อมความเห็นไปยังพนักงานอัยการ และขอคำสั่งจากพนักงานอัยการว่าจะให้จับ
การกับผู้ต้องหาประการใด หรือ

(2) ผู้ต้องหาซึ่งอยู่ ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมความเห็นไป
ยังพนักงานอัยการ

แต่ถ้าเป็นความผิดซึ่งพนักงานสอบสวนเปรียบเทียบได้ และผู้กระทำความผิดได้ปฏิบัติ
ความที่เปรียบเทียบนั้นแล้ว ให้บันทึกการ เปรียบเทียบนั้นไว้ แล้วส่งไปให้พนักงานอัยการพร้อม
สำนวน

มาตรา 39 ให้ยกเลิกความในมาตรา 143 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2499 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 143 เมื่อได้รับสำนวนการสอบสวนพร้อมความเห็น หรือได้รับบันทึก
การ เปรียบเทียบพร้อมสำนวนการสอบสวนจากพนักงานสอบสวนดังกล่าวในมาตราก่อน ให้
พนักงานอัยการปฏิบัติดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่พนักงานอัยการมีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง ให้ออกคำสั่งไม่ฟ้อง

(2) ในกรณีที่พนักงานอัยการมีความเห็นควรสั่งฟ้อง ให้ออกคำสั่งฟ้อง และฟ้อง
ผู้ต้องหาที่ศาล

(3) ในกรณีที่พนักงานสอบสวนได้เปรียบเทียบไปแล้ว ถ้าพนักงานอัยการ เห็น
ชอบด้วย ก็ให้สั่งเห็นชอบ ถ้าเห็นว่าการ เปรียบเทียบนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่อยู่ใน

อำนาจพนักงานสอบสวนที่จะเปรียบเทียบได้ ก็ให้สั่งฟ้องหรือสั่งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนต่อไป

ในกรณีหนึ่งกรณีใดข้างต้น พนักงานอัยการมีอำนาจสั่งหรือดำเนินการตามมาตรา 129 ตรี (5) และ (6)

ในกรณีความผิดต่อชีวิตซึ่งผู้ตายถูกเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ ทำให้ตาย หรือตายในระหว่างอยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ อธิบดีกรมอัยการ เท่านั้นที่มีอำนาจออกคำสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้อง"

มาตรา 40 ให้ยกเลิกความในมาตรา 145 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 333 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 145 ในกรณีที่มิใช่คำสั่งไม่ฟ้อง และคำสั่งนั้นไม่ใช่ของอธิบดีกรมอัยการ คำสั่งนั้นจะเป็นคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีเมื่อได้รับความเห็นชอบจากอธิบดีกรมอัยการหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมอัยการมอบหมาย

ความในวรรคหนึ่ง ให้นำมาบังคับในการที่พนักงานอัยการจะไม่อุทธรณ์ ไม่ฎีกา หรือถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์ และถอนฎีกา โดยอนุโลม"

มาตรา 41 ให้ยกเลิกความในมาตรา 150 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2523 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา 150 ให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่พยานผูกลูกค้าหรือแพทย์ประจำสถานีอนามัย หรือแพทย์ประจำโรงพยาบาล หรือแพทย์อื่นเป็นผู้ชันสูตรพลิกศพโดยเร็ว และให้ทำบันทึกรายละเอียดแห่งการชันสูตรนั้นไว้ ตามบุคคลดังกล่าวไม่ได้ หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ใช้เจ้าหน้าที่กระทรวงสาธารณสุขประจำท้องที่หรือแพทย์ประจำตำบล

ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนแจ้งแก่ผู้ชันสูตรศพและพนักงานอัยการทราบ และให้พนักงานอัยการมีอำนาจเข้าร่วมทำการชันสูตรพลิกศพนั้นได้

ในกรณีที่ความตายเกิดขึ้นโดยการกระทำของเจ้าพนักงาน ซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ หรือตายในระหว่างอยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ เมื่อได้มีการชันสูตรพลิกศพแล้ว ใ้พนักงานสอบสวนมอบสำนวนชันสูตรพลิกศพให้พนักงานอัยการ พนักงานอัยการทำการร้องขอศาลชั้นต้นแห่งท้องที่ที่พนักงานอัยการให้การไต่สวนและทำการสั่งแสดงว่าผู้ตายคือใคร ตายที่ไหน เมื่อใด และถึงเหตุและพฤติการณ์ที่ตาย ถ้าตายโดยคนทำร้ายให้กล่าวว่าเป็นผู้กระทำร้ายเท่าที่จะทราบได้

ในการไต่สวน ใ้ศาลมีคำสั่งแจ้งกำหนดวันที่จะทำการไต่สวนไว้ที่ศาลก่อนวันทำการไต่สวนไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และให้พนักงานอัยการนำพยานหลักฐานทั้งปวงที่แสดงถึงการตายดังกล่าวในวรรคก่อนมาสืบ

เมื่อศาลได้มีคำสั่งแจ้งกำหนดวันที่จะทำการไต่สวนแล้ว และก่อนการไต่สวนเสร็จสิ้น สามี่ ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อุปมาล หรือผู้พิทักษ์ผู้ตาย มีสิทธิยื่นคำร้องขอศาลขอเข้ามาชันสูตรพยานที่พนักงานอัยการนำสืบ และนำสืบพยานอื่นใดควยเพื่อการนี้ให้มีสิทธิแต่งตั้งทนายความให้ดำเนินการแทนได้เพื่อประโยชน์ ในการนี้ให้พนักงานอัยการแจ้งกำหนดการไต่สวนไปให้บุคคลดังกล่าวแล้วคนหนึ่งคนใดทราบเท่าที่สามารถจะทำได้

เมื่อศาลเห็นสมควร เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ศาลจะเรียกพยานที่นำสืบมาแล้วมาสืบเพิ่มเติม หรือเรียกพยานอื่นมาสืบก็ได้

คำสั่งของศาลตามมาตรานี้ให้เป็นที่สุด แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิฟ้องร้องและการพิจารณาพิพากษาคดีของศาล หากพนักงานอัยการหรือบุคคลอื่นใดฟ้อง หรือจะฟ้องคดีเกี่ยวกับการตายนั้น

เมื่อศาลได้มีคำสั่งแล้ว ใ้ส่งสำนวนการไต่สวนของศาลไปยังพนักงานอัยการ เพื่อส่งให้แกพนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไป ตามบทกรณี"

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

ภาคผนวก ข.

ที่ มท 0404/ว 298

กระทรวงมหาดไทย
ถนนชัยภูมิกวัก กทม. 10200

23 กุมภาพันธ์ 2533

เรื่อง ความเห็นแย้งของผูวราชการจังหวัดในกรณีพนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้องคดีอาญา หรือ
จะอุทธรณ์ฎีกา หรือถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์ และถอนฎีกา

เรียน ผูวราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

ทวยในการประชุมคณะกรรมการอำนวยการป้องกันและปราบปรามการทวยผิด
ประจำตัวประชาชน การทำเอกสารราชการและเอกสารสิทธิให้บุคคลทวยทวย (กปบ.)
ครั้งที่ 9/2532 เมื่อวันที่ 15 กันยายน 2532 ซึ่งมีรองปลัดกระทรวงมหาดไทย ฝักความ
มั่นคง (นายสมพร กลิ่นพงษา) เป็นประธาน ในที่ประชุมผูวแทนรองอัยยติกรมอัยการได้ให้
ข้อสังเกตเกี่ยวกับกรณีความเห็นแย้งของผูวราชการจังหวัด ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา ว่ามีจำนวนน้อยเหลือเกินที่ผูวราชการจังหวัดมีความเห็นแย้งและความเห็นที่แย้ง
มากที่แย้งผิด ๆ ถูก ๆ แสดงว่าไค้ล้มเรื่องการสอบสวนกันหมดค้ล้มแล้ว จึงเป็นเรื่องที่น่าเป็น
ทวยมาก โดยขอเท็จจริงแล้วของการใหญ่วราชการจังหวัดมีความเห็นแย้งให้มาก ๆ
เพราะกรมอัยการ โดยเฉพาะกองที่ปรึกษา ซึ่งเป็นผูพิจารณาเสนออัยยติกรมอัยการ เป็น
ผูวินิจฉัยเบื้องต้น ไม่เคยที่จะคิควาเมื่ออัยการสั่งไม่ฟ้องแล้วจะทวยสั่งตามเพราะการวินิจฉัย
จะกระทำไปตามข้อเท็จจริง กระทรวงมหาดไทยจึงควรชักซ้อมความเข้าใจไปยังผูวราชการ
จังหวัด ขออย่าไค้ละทิ้งเรื่องนั ซึ่งที่ประชุมไค้มีมติเห็นชอบทวย

กระทรวงมหาดไทยไค้พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา มาตรา 18 และมาตรา 145 กำหนดให้ผูวราชการจังหวัดเป็นพนักงานสอบสวน
และพิจารณาทำความเห็นแย้งส่วนงานการสอบสวนคดีที่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้อง
นอกจากนั้นตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินงานคดีอาญา พ.ศ. 2523
ข้อ 12.4 ให้อำนาจผูวราชการจังหวัดเข้าควบคุมการสอบสวนคดีอาญา ในกรณีที่ผูวทวย

ผู้เสียหายหรือผู้กล่าวโทษ ในคดีเรื่องหนึ่งเรื่องใดร้องขอความเป็นธรรมหรือในกรณีที่อยู่
 ราชการจังหวัดเห็นสมควรได้ และตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ความมาก มท 0207/ว 981
 ลงวันที่ 26 กรกฎาคม 2532 ยิ่งได้กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเข้าควบคุมการสอบสวน
 คดีเกี่ยวกับป่าไม้และทรัพยากรของชาติด้วย แสดงให้เห็นว่าความเจตนาของกฎหมาย
 และนโยบายของกระทรวงมหาดไทยนั้น ต้องการที่จะให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้พิจารณา
 กลับรอสำนวนการสอบสวนให้รอบคอบอีกชั้นหนึ่ง เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้
 แก่ประชาชน ฉะนั้น จึงให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาตรวจสอบคดีที่อัยการ
 มีคำสั่งไม่ฟ้อง รวมทั้งในกรณีอุทธรณ์ ฎีกา หรือถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์ และถอนฎีกา อย่าง
 จริงจัง หากมีการกระทำที่ผิดให้พิจารณาแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ทางกฎหมายพิจารณากลับ
 กรองเรื่องราวเป็นการภายในก่อนนำเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาสั่งการ ทั้งนี้ ให้
 ผู้ว่าราชการจังหวัดกำชับให้เจ้าหน้าที่ผู้ได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมายพิจารณากลับกรองเรื่อง
 ราวโดยเร็ว อย่าได้ประวิงเวลาให้ชักช้าจนคดีขาดอายุความเป็นอันขาด

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด มีปัญหาอุปสรรคข้อขัดข้อง
 ประการใด รายงานกระทรวงมหาดไทยทราบด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายอัมภ์ อัมภ์กุล)

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง

กองการสอบสวนและนิติการ

โทร. (02) 2218840 โทรสาร (02) 2228888

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นายกิตติพงษ์ สระวาดี

วุฒิการศึกษา นิติศาสตรบัณฑิต

สถานศึกษา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีการศึกษา พ.ศ. 2527

สถานที่ทำงาน กองกฎหมาย การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค กระทรวงมหาดไทย

ตำแหน่ง นิติกร ระดับ 4